

ADOPTIE 4

 . . .broeder Neville, en goedemiddag; goedenavond liever, aan onze dierbare vrienden. We zijn vanavond blij om opnieuw hier in de gemeente te zijn. Wat warm, en dus zullen we proberen zo snel mogelijk op te schieten en rechtstreeks in de boodschap te komen.

Eerst hebben we enkele mededelingen te doen en een—een speciaal gebedsverzoek. Ik heb uw brieven daar achterin die gegeven werden, en voor de zuster die voelt dat ze een tumor op de hersens heeft. En er was nog een, in Louisville; en een andere prediker zijn broeder, zijn vader heeft een hartaanval gehad; en er zijn heel erg veel zieken in de wereld vandaag. Velen bellen ons op, en we bidden zeker voor hen met heel ons hart, dat God ons zal helpen.

Meestal is ongeveer vijftien procent van mijn bediening altijd dat: bidden voor de zieken, ziet u, maar ik—ik heb min of meer een—heb een kleine opvatting dat . . . ik bid nu nog steeds voor de zieken, onthoud dat. Dat gaat ermee samen gepaard. Maar, o, als we de—de gemeente kunnen krijgen waar, positioneel geplaatst, en in orde kunnen krijgen zodat we aan het werk kunnen gaan, ziet u. We moeten ons organiseren, ziet u, alles op orde krijgen.

Iets anders trof net mijn hart een paar ogenblikken geleden. Dat was toen een kleine oude veteraan, man—een van zijn armen bijna eraf geschoten, been bijna eraf geschoten. Hij is hier nu even niet om naar me te luisteren. Maar een echte vorstelijke knaap genaamd Roy Roberson, en een van onze beheerders hier in de kerk en één fijne Christelijke heer. Hij stapte daar even heen en zei: “Broeder Branham, vergeet de president niet.” Zei: “Ik kreeg zo’n medelijden toen hij . . .,” zag het op televisie, “als hij uit het vliegtuig stapte, de tranen die over zijn wangen liepen en zijn mond schuinstand.” Weet u, hij was daar met Roy en hun in die—die strijd.

Ongeacht of u het niet met hem eens bent in de politiek, hij is nog steeds onze president. Ja meneer. Wat mij betreft, ik ben—ik ben noch Democraat noch Republikein. Ik ben een Christen. Maar ik—ik zeg u, ik had zeker een grote bewondering voor—voor president Dwight Eisenhower. Ja meneer, hij is zeker één groot man geweest naar mijn zienswijze. Als hij weer kandidaat zou zijn en ik moest stemmen, zou ik weer op hem stemmen. Jawel. Het maakt me niet uit of—of hij honderd jaar oud was, ik zou nog steeds op hem stemmen, want ik mag hem. En laten we hem vanavond in onze gebeden gedenken.

J.T., ik waardeer zeker die fijne bijeenkomst die jullie allen, u en broeder Willard deze week hadden. Als ik van buiten binnen was gelopen, hadden jullie allemaal gezegd: “Goed, broeder Branham nu, weet u, *zus en zo*.” Maar het is beter gewoon buiten te staan en naar u te luisteren, ziet u niet? Goed dan. Dus, heel fijn.

Ik heb enkele openstaande betrekkingen van een aantal kerken, als jullie allen die willen, als u nu klaar bent om als voorganger te gaan werken, als u uw training hebt gekregen. En wat ik geloof dat jullie dat hebben, en allemaal gevestigd zijn. Ik heb er één in Oregon, enkele in Washington, Californië en Arizona, verschillende plaatsen. En als u ooit een kerk of wat dan ook wilt nemen, wel, hier is een goede plek om vanuit te beginnen, van hier. En er zijn zielen die overal roepen, zelfs tot in de Indianenreservaten en waar u ook maar heen wilt. Laat het ons gewoon weten, want ik geloof dat jullie kerels nu verankerd zijn. Dat is juist. Ik hou er gewoon van om ze dat te zien doen.

Daar is broeder Ruddell daar verder op de weg. Ik ga er over enkele dagen heen een samenkomst voor hem te houden. Gaat een opwekking houden, broeder Ruddell. En ik—ik herinner me dat ik die jonge kerel overal heen duwde, hem in het harnas proberend te krijgen om te prediken. Hij was zo onontwikkeld. Hij zou zeggen: “Ik kan gewoon niet praten.” U zou hem moeten horen. Amen. Ziet u? U weet niet wat u kunt doen tot u de Heilige Geest vat op u laat krijgen. Dat is juist.

En broeder Graham Snelling in Utica en broeder Junior Jackson daarginds; we—we beschouwen hen allemaal als onze kleine zustergemeenten met ons. We zijn allemaal samen. We verschillen niet over onze doctrines of, onze hoop en doelen, onze doctrines zijn één. We staan samen, gewoon, alles samen. We zijn gewoon één gemeente. En we zouden ze graag overal verspreid willen hebben; we hebben enkele in Afrika, enkele in India en overal door het land. Dat is waar we ze willen, om het Nieuws te verspreiden.

En ik zie deze jonge kerels opkomen, zoals broeder J.T. Parnell hier en—en broeder Willard en hen, wanneer zij opkomen—jonge kerels, als ik ouder word. Als er een morgen is, zullen zij die mannen van morgen zijn. Ik wil niet dat deze boodschap ooit sterft. Het kan gewoon niet. Het moet voortleven. En ik geloof niet dat we nog veel tijd hebben om het te brengen.

De kleine baby waarvan ze zeiden dat die zou sterven, ik zie dat u die vandaag de hele dag in de kerk hebt gehad, zuster. Dat is erg fijn. We danken de Here daarvoor, dat de Here genadig is, vol barmhartigheid. Blijf gewoon geloven wat u hier werd verteld, ziet u, het zal allemaal in orde zijn.

Nu, geniet u van onderwijzing? Houdt u van onderwijzing? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] O, ik—ik—ik denk dat het ons

echt goed doet. Het geeft ons een beetje rust van bidden voor de zieken en visioenen en goddelijke genezing. Natuurlijk . . . nu, vanavond . . . Na de dienst zullen we vanavond opnieuw voor de zieken bidden. Dat willen we altijd doen—iemand dopen, te allen tijde.

Hoevelen herinneren zich toen ik langs de elektriciteitsmasten liep? Wel, ik heb vaak langs de elektriciteitsmasten gelopen, moest vijftig kilometer per dag door de wildernis lopen. Ik moest 450 km aan kabels aflopen. Ik zou daar langslopen, hemd in mijn handen en o, zo moe, door die jungles te lopen en groene doornstruiken die me prikten. Een oude boer tegenkomen en onder een boom gaan zitten en met hem praten over gedoopt te worden in de Naam van de Here Jezus. Hij zou zeggen: “Wel, ik heb me altijd al willen laten dopen.”

Ik zei: “Het is niet heel ver naar de kreek.” En hij zou zeggen . . .

En ik heb er menigeen rechtstreeks daarnaartoe genomen en ze gedoopt in de Naam van Jezus. En ben weer verder langs de masten gaan, zo hard als ik kon. Dat is juist. Menigmaal in mijn oude werkkleren, één dopen, direct van een mast naar beneden gekomen. Zat daarboven en werkte over de mast; ik was ook een onderhoudsmonteur, werkte over de mast, met een man, sprak met hem over de Heer. Dan zei die: “Wel, Billy, een dezer dagen zal ik naar je kerk komen en gedoopt worden.”

² Ik zou zeggen: “Waarom wil je tot dan wachten? We zijn hier vlak bij de rivier, er is genoeg water daar.” Vang ze meteen. Juist, ja. Dat is het moment. Filippus zei . . .

³ De kamerling zei tegen Filippus: “Hier is water, wat belemmert ons?” Dat is juist. Niets. Als u er klaar voor bent, is dat het moment. Laat de duivel geen kans krijgen om er iets tussen te stoppen. Stel niet uit tot morgen de dingen die u vandaag zou kunnen doen. Misschien komt morgen niet voor u. Ik herinner me een keer dat ik dat deed; leerde—leerde mij een les. Ik stelde iets uit dat ik op een bepaalde dag had moeten doen en de volgende dag was het te laat.

⁴ Nu, echt, ik wil u niet heel deze tijd ophouden. Maar ik raak gewoon zo—zo opgewonden en ik weet het niet; ik voel me gewoon zo goed tot ik gewoon bijna buiten mezelf raak. Ik voel me gewoon zo goed.

⁵ Nu, laten we even een ogenblik onze hoofden buigen voordat we het Woord naderen.

⁶ Onze hemelse Vader, Gij zijt de levende God, immer levend. De zon die net onderging, diezelfde zon, Daniël keek ernaar toen hij onderging, Jeremia keek ernaar toen hij onderging, Adam keek ernaar toen hij onderging, Jezus keek ernaar toen

hij onderging. En het is dezelfde wereld waarin zij leefden en wandelden en U blijft nog steeds dezelfde God.

⁷ Vanavond zijn er veel verzoeken. Een man met een hersentumor, een zuster vreest hetzelfde. U bent de enige hoop, Here, die er daarvoor is. Die tumor is kwaadaardig geworden, er is niets om het te kunnen stoppen. Het ligt ver buiten het bereik van de handen van de dokter. Maar vanavond gaan we met onze kleine slinger achter dat lam aan, om het terug te brengen naar Vaders kudde. In de Naam van de Here Jezus richten we ons gebed om de leeuw te doden, de tumor, de kwaadaardigheid, om hen veilig naar de kudde te brengen.

⁸ En wij, God, gedenken vanavond ook onze geliefde president, broeder, onze Dwight Eisenhower. Hij heeft het land geleid, Here, hij heeft geprobeerd om ons uit de oorlog te houden. Hij beloofde dat de Koreaanse oorlog zou eindigen als hij er enige mogelijkheid toe had. Hij beloofde die moeders dat hij die jongens terug zou brengen. Maar hij zei: "Voor mij om het te doen: ik kan het niet. Ik kan me ervoor inspannen, maar God alleen zal het moeten doen." En U was bij hem, Here, en nu is het allemaal opgeklaard. Waarom konden ze dat niet meteen hebben gezien? God, ik bid dat U hem zult helpen. Zegen die dappere ziel, Here. En we bidden dat U voor ons de leider zult kiezen die de volgende moet zijn. Uw voorbestemde wil geschiede, Here.

⁹ Maar Degene in Wie wij zo geïnteresseerd zijn vanavond, afgezien van onze nationale aangelegenheden, is die Grote en Glorieuze Die komt om een Koninkrijk op te richten dat geen einde zal hebben: de Here Jezus, Uw Zoon. Dan zullen ze de wapens wegleggen, de hoornsignaal zal klinken en er zullen geen oorlogen meer zijn. Ze zullen wijngaarden planten en de vrucht ervan eten. Ze zullen huizen bouwen, ze bewonen. En er zullen dan nooit meer problemen zijn daarna.

¹⁰ Zegen ons nu als wij tot het Woord naderen. En Vader, Gij weet de reden waarom ik het Woord benader vanuit dit Schriftgedeelte hier. Het is omdat ik—ik voel dat U wilt dat ik het op deze wijze doe, dat het Uw goddelijke wil is, dat het in Uw orde is, dat het in de . . . de orde van de dag is, om de mensen positioneel hun plaats te laten vinden en klaar te zijn voor het uur van de strijd. Zoals onze broeder zopas in zijn gebed tot U zei: "O, U hebt ons zo lang getraind, Here." Nu, Vader, geef aan waar we in het gelid horen. Zet ons daar om te doen wat we behoren te doen, zodat we bezig kunnen zijn met de dingen van de Vader. Want wij vragen het in Jezus' Naam, Uw Zoon. Amen.

¹¹ Had nogal een wonderbare middag vanmiddag toen ik sprak met een beroemde dokter in Louisville, zijn verpleegster. Ze hadden gehoord over de glorieuze dingen van de Here. En haar vader was een dokter. En ze kwam langs en zat het merendeel van de middag in mijn kamer, kwam gewoon even

voorbij, binnenvallen. Een wonderbaar persoon; nogal een beetje hard, weet u, min of meer een vastberaden, echte Presbyteriaan om mee te beginnen, maar vertrok met tranen die over haar wangen liepen. O, ik. . . God heeft ze gewoon overal zitten—in dokterspraktijken, bij verpleegsters. Ik geloof niet dat er een verpleegster is in Norton's Infirmary ziekenhuis tegen wie ik niet getuigd heb over de Heilige Geest te hebben en haar vroeg of ze gedoopt was in de Naam van Jezus. Niet één dokter waarmee ik in contact kwam, waar dan ook, of niets. Ziet u?

¹² Vertel ze erover. We hebben niet veel tijd, broeder. Ongeacht hoe moeilijk het hier schijnt te zijn, wacht maar tot u die laatste ademtocht ginds hebt overgestoken en zie dan, u zult dan wensen dat u het had gedaan. Ja meneer. Wacht niet tot die tijd, laten we het nu meteen doen. Dit is het uur. O, ze zullen het er misschien niet mee eens zijn, en er een beetje over zeuren, maar ze menen het niet. Ze menen het eigenlijk niet. Ze—ze—ze zijn in orde. Beginnen ze u tegen te praten, onthou—onthoud dan gewoon dat ze—zij het niet echt menen. Zij menen het niet. Zij zijn gewoon misschien iets onderwezen en daar houden ze zich gewoon aan vast, dus u—u kunt hun idee zien. Maak geen ruzie met hen, maak met niemand ruzie, maar trek ze gewoon met liefde ernaartoe. En bid dan voor hen.

¹³ Wel, ik denk dat we bij het 9e vers zijn aangekomen—ik ben er niet zeker van. Dat is nog een heel eind van het 3e hoofdstuk af, nietwaar, mannen? Maar o, het is honing in de rots voor mij! We waren nu aan het spreken, onthoud, zodat we weer wat achtergrondinformatie kunnen krijgen. En nu, broeder Neville, laat—trekt u even aan me als ik niet in de gaten heb dat de tijd om is zodat ik voor de zieken kan bidden. We willen elk stukje krijgen dat we kunnen. En vanavond wil ik een altaaroproep. Ik. . . Hiermee eindigend en misschien kan ik de rest ervan voorlezen.

¹⁴ Maar het doel hiervan is uw positie in Christus te zien, en zien dat het niet zomaar iets is waar u gewoon toevallig tegenaan liep, of iets dat u misschien hebt. . . u ergens verdiend had, maar het is wat God Zelf voor u heeft gedaan. Niet dat u zo goed was dat u op een avond naar een kerk ging, dat een arme broeder u naar het altaar leidde. En dat was het niet. Het was God Die vóór de grondlegging van de wereld u voorbestemde tot eeuwig leven. Wanneer u daar die dag aankomt—geen wonder dat de veertig. . . vierentwintig oudsten hun kronen aflegden, ieder zijn kroon aflegde, ieder op hun gezicht viel, ze hadden niet één ding dat ze konden zeggen, geen prediker, geen ouderling, niets. Alle lofprijs aan het Lam! God zal op die dag alle dingen in Hem bijeen brengen. O, als we ooit zouden weten en herkennen Wie dat was, Wie zij kruisigden. Nu, op de. . .

¹⁵ We beginnen bij het 8e vers, om wat achtergrondinformatie te krijgen.

Met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid;

Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, . . .

¹⁶ “De verborgenheden van Zijn wil.” En weet u nog hoe we daarbij gebleven waren? Hoevelen waren hier vanmorgen, laten we eens kijken. Hoe we daarbij bleven: “de verborgenheid van Zijn wil.” Nu, het is niet zomaar een kleinigheid; dan is het een verborgenheid. Gods wil is een verborgenheid. En ieder mens moet de wil van God voor hem- of haarzelf zoeken—Gods verborgenheid.

¹⁷ Hoe komen we erachter? Paulus, dat het hem bekend was. Hij zei dat hij niet te rade was gegaan bij iemand, geen vlees en bloed. Hij ging naar geen school, geen seminarie. Hij had er niets mee te maken. Maar hij . . . Het werd hem geopenbaard door Jezus Christus, Die hem ontmoette op de weg naar Damascus in een—een licht, als een Vuurkolom, en het riep hem. En hij ging naar Arabië en bleef daar drie jaar. O, kunt u zich niet voorstellen dat dat een tijd was, broeder Egan? Drie jaar, Paulus daar in Arabië, huurde voor zichzelf ergens een kleine woning, op en neer over de vloer aan het lopen met al de oude boekrollen. Ze hadden de nieuwen niet; Paulus schreef die bijna allemaal. Daar in deze oude boekrollen, hoe dat God in het begin ons voorbestemde tot eeuwig leven. Hoe dat Hij Jezus zou sturen zodat door dit Offer wij allen recht zouden hebben op de Boom des Levens. “Degenen die Hij vooraf gekend had, heeft Hij geroepen; degenen die Hij geroepen heeft, heeft Hij al gerechtvaardigd; degenen die Hij gerechtvaardigd heeft, heeft Hij al verheerlijkt.” God heeft vanaf het begin van de wereld ons voorbestemd tot de aanneming tot zonen. De hele schepping die nu zucht en wacht op de manifestatie van de zonen van God. O, ik kan me voorstellen dat Paulus een geweldige tijd had. Ik had daar graag bij hem willen zijn. U niet?

¹⁸ Nu, hij zei: “Hij heeft ons de verborgenheid bekendgemaakt.” Laat de Heilige Geest een keer op u komen en begin dat te doorlopen en kijk gewoon hoe het gaat. Vanmiddag had ik, o, ongeveer dertig minuten om te studeren, gewoon om de les door te nemen; misschien niet, ik zou zeggen de helft daarvan, vijftien minuten, even tussendoor. En ik begon het door te lopen, en ik dacht: “De verborgenheid, hoe mysterieus!” En de Schrift bracht mij terug in het Oude Testament, vervolgens weer in het Nieuwe Testament; knoopte iets aan elkaar, de verborgenheid van Zijn komst te zien, de verborgenheid van Zijn wil, de verborgenheid van dat we samengezeten zijn. Onthoud: het kan niet in een seminarie worden onderwezen. Het is een verborgenheid. U kunt het niet weten door onderwijs, door theologie. Het is een verborgenheid dat verborgen is sinds de grondlegging van de wereld, wachtend op de manifestaties van de zonen van God.

19 Vertel me, mijn broeder, vertel me, mijn zuster: wanneer was de tijd dat de zonen van God ooit gemanifesteerd zouden worden buiten deze tijd nu? Wanneer was er ooit een tijd in de geschiedenis dat ze zich zouden manifesteren, de tijd om de hele natuur te verlossen? De natuur, de natuur zelf, zucht, wachtend op de tijd van de manifestatie. Nou, voordat de verzoening werd gedaan, voordat de Heilige Geest ooit werd uitgestort, voor heel het—heel het Oude Testament, daar door de tijd heen, konden er geen manifestaties zijn geweest. Het moest wachten tot deze tijd. Nu zijn alle dingen gebracht, en komen, vormen zich tot een hoofdsteen, tot de manifestaties van zonen van God die terugkomen en de Geest van God Die in deze mannen komt, op zo een volmaakte wijze, totdat hun bediening zozeer als die van Christus zal zijn totdat het Hem en Zijn gemeente zal verenigen.

20 Hoeveel hebben ooit de geschiedenis van de piramiden bestudeerd? Ik geloof dat misschien één dame hier haar hand optak. Goed.

21 God schreef drie Bijbels. Eén daarvan was de dierenriem, aan de hemel; dat is de eerste Bijbel. De mens moest omhoog kijken om te beseffen dat God van boven is. Volg de dierenriem eens; hebt u hem ooit bestudeerd? Het duidt zelfs elk tijdperk aan, zelfs het kankertijdperk. Het geeft het begin aan, de eer- . . . de geboorte van Christus. Wat is het eerste teken in de dierenriem? De maagd. Wat is het laatste teken? Leo de leeuw. De eerste komst en de tweede komst van Christus; het staat er allemaal in geschreven.

22 Vervolgens, de volgende Bijbel die men schreef, was in steen, 'piramides' genaamd. God schreef in de piramides. Als u ze bestudeert, kijk naar de oude geschiedenissen en oorlogen, hoe ze gebouwd werden de vernietiging van vóór de zondvloed.

23 De derde werd op papier geschreven, de Bijbel, voor de geweldig slimme, intellectuele wereld die zou komen. Nu, naargelang God Zich heeft voortbewogen, door de tijdperk heen, bevinden we ons bij Leo de leeuw. Wij bevinden ons bij het afdekken van de piramide. Wij zijn in het Boek van de Openbaringen, bij het laatste hoofdstuk. De wetenschap zegt dat we drie minuten voor middernacht zijn. O, bedenk eens waar we zijn.

24 En merk op—laten we de piramide nemen; het is gemakkelijk. Het loopt min of meer in een driehoek.

25 Toen we hier waren, in het begin van het vroege tijdperk van de kerk, na de Reformatie in de tijd van Luther, gewoon dat een man zei dat hij een Christen was, betekende of zijn leven of zijn dood. Ze zouden hem doden voor zelfs maar te zeggen dat hij een Christen was. Daarom, om door vervolging te gaan. . . In elk tijdperk, in elke tijd is er vervolging geweest. "Allen die godzalig leven in Christus Jezus zullen vervolgd worden." In

de tijd van Luther was het verschrikkelijk om te zeggen dat u “een Lutheraan” was. Je werd als een fanatiekeling beschouwd en kon ter dood worden gebracht. Vaak werden ze gedood op brandstapels, verbrand en alles meer, omdat ze Lutheranen waren.

²⁶ Toen werd de gemeente smaller, net als de piramide. Het kwam in een ander stadium van genade, wat heiliging was. De tijd van Wesley, toen hij protesteerde tegen de Anglicaanse kerk, heiliging predikte. Het kwam weer in de minderheid; toen werden zij een stel fanatiekelingen genoemd.

²⁷ Hoeveel mensen hier waren Methodisten, of waren dat ooit, of waren ooit verbonden met de Methodistenkerk? De helft van u. Wist u dat de Methodistenkerk ooit bijna de Heilige Geest had? Ik ben in Methodistenkerken geweest en heb ze op de grond zien vallen en water in hun gezicht gooien en ze met een waaier waaien zodat de Heilige Geest niet op hen zou komen. Dat is juist. Nu, dat is de waarheid; daar in de heuvels van Kentucky waar we Methodisten hadden. Jullie hier zijn kerkgangers. Wij hadden Methodisten daarginds en Baptisten. We knielden neer bij het altaar en klopten elkaar op de rug totdat we iets kregen. Wij kwamen erdoor; wij leefden daarna anders.

²⁸ Maar u komt gewoon langs en zet uw naam in het boek en zegt: “Ik ben Methodist.” En neemt het zoutvat en sprenkelt een beetje water over u heen en dat is alles. Gaat naar buiten en draagt korte broeken, make-up, gaat naar de paardenrennen, wedt, gokt, speelt op gokautomaten en wat al nog meer, nog steeds goede Methodisten, ziet u. Dat zijn geen Methodisten. Dat zijn gewoon kerkgangers. Dat is juist. Baptisten net zo, Presbyterianen, zo verder door, net zo.

²⁹ Zoals David duPlessis zei: “Kleinkinderen; God heeft geen kleinkinderen.” God heeft nooit een kleinkind gehad. Hij heeft zonen, maar geen kleinzonen. Dat is juist. U . . . en mensen die in de Methodistenkerk of Pinksterkerk of Baptistenkerk komen, omdat uw moeder of vader een Pinkstermens of Baptist was, dan bent u een kleinzoon. Zij waren zonen. U bent een kleinzoon, ziet u. Dus, God heeft zoiets niet. De kerk heeft daar veel van, maar niet—maar niet de—niet de—niet . . . God niet.

³⁰ Nu: merk op, dezen, verder door totdat het nu tot de minderheid wordt, de gemeente. Het Pinkstertijdperk brak aan. Dat sneed er zeker een heleboel bulten af. Toen, wat deed het? Het liet de Methodisten en Lutheranen allemaal achter.

³¹ Nu is de Heilige Geest regelrecht bij het Pinkstertijdperk weggegaan. Wat deden zij? Ze organiseerden zich, maakten zichzelf: “Wij zijn de Assemblies of God.” “Wij zijn de Eenheid.” “Wij zijn de Tweeheid.” “Wij zijn de Church of God.” “Wij zijn de *dit* of *dat*. U hoort er niet bij, u kunt niet in de hemel komen tenzij u uw naam in ons boek hebt staan.” O, zulks onzin! Het

maakt me niet uit of u een Baptist, Methodist of Presbyteriaan bent, u zet uw naam in het Boek des Levens wanneer God het erin zet. Als u voorbestemd was tot eeuwig leven zal God u op de een of andere wijze roepen, hoe dan ook, op—op de een of andere manier. Dat zal Hij zeker. “Al wat de Vader Mij gegeven heeft, zal tot Mij komen.” Maakt niet uit bij welke kerk u hoort, dat heeft er niets mee te maken. Maar de denominatie zal nooit één ding voor u doen, maar zou u een heleboel mogen hinderen, om verder te gaan met God, maar het zal—het zal nooit iets anders doen. U samenbrengen met een boel gelovigen en ongelovigen. Natuurlijk komt u dat overal waar u komt tegen en ze hadden dat zelfs in de hemel. Dus, het is allemaal in orde, maar u kijkt naar uw denominatie. Kijk naar Jezus; Hij is Degene naar Wie u moet kijken.

³² Nu, terwijl we nu naderen tot . . . ze hadden . . . Hoevelen . . . Ik geloof dat deze vrouw hier haar hand opstak, dat u de piramides had bestudeerd. Weet u, de piramide werd nooit afgedekt, nietwaar? Werd nooit een deksteen op gelegd. Ze hebben hem zelfs nooit kunnen vinden. Ze weten niet wat er ooit mee gebeurd is. Waarom? Waarom werd de deksteen er niet op gelegd, de hoofdsteen, de top ervan? Omdat Hij verworpen werd toen Hij kwam. Hij was de verworpen Steen. Dat is juist. Maar het zal worden afgedekt. Dat is waar. En dan zullen die stenen die aansluiten bij die Hoofdsteen, stenen moeten zijn die zo volledig op die Steen gelijken, dat erop aan zal sluiten, voeg en over—overal. De piramide is zo perfect dat u er geen scheermesje tussen kunt schuiven, waar die stenen aaneensluiten. Zulk prachtig metselwerk. Sommigen van hen zouden honderden tonnen wegen, omhoog in de lucht, en zo perfect samengevoegd.

³³ Dat is de manier hoe God Zijn gemeente brengt. Wij zijn nauw aaneengesloten, één van hart en één van zin. Nu, als iemand zegt: “Wel, de Lutheranen daar toen hadden niets.” Geloof u het niet! De Lutheranen zullen in de opstanding voortkomen net zoals de rest in de opstanding voort zal komen. Baptisten, Presbyterianen en al Gods kinderen zullen in die opstanding voortkomen. En dat is de reden dat vandaag de dag mensen zeggen: “O, wel, er zal een opwekkingsgolf hier uitgaan die honderd miljoen Pinkstergelovigen zal redden. Ze zullen allemaal gered worden en daar zal de Opname zijn.” U vergist u. Die Opname zal honderdduizenden zijn, dat is juist, maar ze zullen ook bestaan uit zesduizend jaar van verlossing, zesduizend jaar terug. De mens wandelt in het licht naarmate het licht tot hem komt; hij steekt de bruggen over wanneer hij ertoe komt. Nu, als hij het weigert, dan blijft hij achter in duisternis. Maar als hij door blijft gaan!

³⁴ Nu, let op: dan, de komst van de Here Jezus is zo dichtbij totdat de Geest van hier heel diep binnenin . . . maar nauwelijks

rechtvaardiging, heiliging, doop van de Heilige Geest, en nu helemaal tot in de tijd van het komen van de Hoofdsteen. De gemeente moet zo volmaakt als Christus zijn totdat Christus en de gemeente zich kunnen verenigen; dezelfde Geest. En als de Geest van Christus in u is, maakt het dat u het leven van Christus leeft, het leven van Christus uitbeeldt, de werken van Christus doet. "Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen." Jezus zei dat. Ziet u? Nu gaan we . . . hebben we een bediening die komt die precies als het leven van Christus is. Wat identificeert die bediening? De komst van de Here.

³⁵ Kijk er in de wereld vandaag naar, en kijk naar wat Chroesjtsjov zegt, al deze andere grote dingen en grote wereldwijde conflicten die gelijk ophanden zijn, op elk moment, op elk ogenblik tot stof zou kunnen overgaan. Dat klopt. En als dat . . . wij weten dat dat dichtbij is. Ieder persoon met gezond verstand kan in de krant lezen of naar een radio luisteren, en weten dat dat dichtbij is. Nu, onthoud: Christus komt voor Zijn gemeente voordat dat gebeurt. Dus hoe dichtbij is de komst van de Here Jezus? Misschien voordat deze samenkomst vanavond eindigt. Wij bevinden ons aan de eindtijd. Dat is zeker waar.

³⁶ Let op de gemeente, hoe ze gekomen is, hoe ze voortkwam. Bedenk het maar in uw eigen gedachten, u historici, die de geschiedenis studeren. Kijk naar de Lutherse kerk onder rechtvaardiging, die net vers vanuit het Katholicisme kwam, kijk hoe die voortkwam. Kijk dan naar Wesley, een beetje dichterbij komend, in heiliging, in de Schriften aansluitend. Kijk naar, daartussenin, die van Wesley. Het volgende dat toen binnenkwam was het Pinkstertijdperk. En het Pinkstertijdperk met het herstel van de gaven, de geestelijke gaven. Nu, kijk naar het tijdperk dat nu aankomt, regelrecht tot aan de Hoofdsteen. Ziet u wat ik bedoel? Het komen van de Here, het bekendmaken. God en heel de schepping is aan het wachten op de gemeente om qua positie haar plaats te vinden.

³⁷ Het probleem vandaag: ik . . . bijna iedereen die ik tegenkwam. Ze rolden me naar—we namen . . . Ik moet een lichamenlijk onderzoek ondergaan, weet u, als we overzee gaan—jullie zendelingen enzovoort weten dat. Toen ik onderzocht werd, brachten ze me daar de kamer uit; ik had dat ouwe spul gedronken . . . leek mij op deeg of meel of zoiets, en ik—ik had het gedronken. En ik kwam daar naar buiten, ging zitten, wachtte een half uur om te zien of het uit mijn maag ging of niet. En ik keek daar naar de overkant en daar was een kleine vrouw, het leek alsof ze op het punt stond te sterven. Ze was zo . . . kleine beentjes en kleine armpjes. En ik ging er steeds dichtert naartoe, van deze man naar die man, van deze man naar die man, kwam dichtert bij haar totdat ik bij haar aankwam. Ze zag eruit alsof het arme kleine ding op het punt stond te sterven. En ik kwam dichtert bij haar, ik zei: "Pardon, mevrouw."

Ze zei: “Hoe maakt u het?” O, ze was zo ziek!

En ik zei: “Wat is er aan de hand?”

³⁸ Ze zei: “Ik ging naar Tucson om mijn dochter te bezoeken. Ik werd ziek; ze kunnen niet vinden wat er aan de hand is.”

³⁹ Ik zei: “Eén ding wil ik u vragen.” Ik zei: “Ik ben een Evangelieprediker. Bent u een Christen? Bent u klaar om te gaan als dat uur zou komen?”

En zij zei: “Ik hoor bij *die en die* kerk.”

⁴⁰ Ik zei: “Dat was niet de vraag die ik u stelde. Bent u een Christen, vervuld met Gods Geest, en klaar om te gaan wanneer Hij u roept?” De vrouw wist niet eens waar ik het over had. Ziet u? O, wat een erbarmelijke toestand waar de wereld in verkeert!

⁴¹ Nu: “Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheden van Zijn wil,” het komen van . . . Laat me u iets voorlezen. Ik las daar . . . Laten we nu opslaan over “de verborgenheid van Zijn wil.” Laten we opslaan hier in Hebreeën voor even een ogenblik, het 7e hoofdstuk van Hebreeën is het geloof ik. En ik wil u graag iets voorlezen dat u gewoon zo goed zou laten voelen, wanneer we eraan denken hoe we samen in hemelse gewesten zitten. Hebreeën, het 7e hoofdstuk.

Want deze Melchizedek, (Nu, let op.) koning van Salem, priester van de allerhoogste God, . . .

⁴² Wat is de verborgenheid nu? Hier is de verborgenheid, let hierop. Wie is deze Persoon, “bekendmakend de verborgenheid van Zijn wil,” deze Melchizedek? Ik wacht tot iedereen hier, de Bijbels worden nog steeds opgeslagen. Hebreeën, 7e hoofdstuk, Paulus die spreekt, dezelfde man van Galaten.

Want deze Melchizedek, koning van Salem, priester van de allerhoogste God, ging Abraham tegemoet toen hij terugkeerde van het verslaan van de koningen, en zegende hem;

Aan wie ook Abraham een deel, tiende deel van alles gaf; ten eerste zijnde uitgelegd, volgens de uitlegging Koning der gerechtigheid, . . . daarna . . . Koning van Salem, (Wie is deze Man?) wat Koning des vredes is;

Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, noch begin van dagen noch einde des levens hebbende; . . .

⁴³ Wie was deze Man? Wie was Hij? Hij had nooit een vader, Hij had nooit een moeder, Hij had nooit toen Hij begonnen was en had nooit een tijd dat Hij ooit zal sterven. Hij ontmoette Abraham toen hij van het verslaan van de koningen kwam. Wat deed hij? Hij ging heen om Lot, zijn verloren broer, te halen, om hem terug te brengen. En hij versloeg de koningen; en die koningen die hij verslagen had; ik geloof tien of vijftien koningen

en hun koninkrijken. Maar Abraham bewapende zijn knechten en ging achter hem aan, verdeelde zich 's nachts, ziet u, toen hij hem 's nachts te pakken kreeg. O, broeder, we werken nu in de duisternis; het enige licht dat we hebben is het Evangelielicht. Maar hij verdeelde zich en kreeg hem te pakken en bracht hem terug. En op zijn weg terug, nadat de strijd voorbij was!

⁴⁴ Laten we even een ogenblik naar Genesis 14 gaan om het verhaal duidelijker te maken. Laten we hier in Genesis gaan, het vier- . . . ik geloof dat het het 14e is—Genesis 14. Ja, laten we Genesis 14:18 nemen, beginnen. Laten we even iets daarvoor beginnen. Laten we beginnen . . . ja, het 18e vers—Genesis 14:18: “En Melchizedek . . .” Nu, dat is Abraham die nu terugkeert van de slacht van de koningen. Kwam terug, op zijn weg terug als hij Lot terugbracht, al de mensen die ze mee hadden genomen. Allemaal!

⁴⁵ Zoals David, die . . . ging halen . . . Wat deed David? Nam de kleine slinger, ging heen, en rukte dit kleine lammetje uit de muil van de leeuw. Denk eraan, een slinger om achter een lam aan te gaan. Wie ter wereld zou dat doen? Zeg me welke man hier het zou doen, steek uw hand omhoog. Ik zal u gelijk zeggen dat u het mis hebt. U hebt mij de mijne niet omhoog zien doen. Nee, ik zou hem nog nauwelijks met een 30-06 geweer achterna gaan. Maar hij ging hem achterna met een slinger, een klein stukje leer zo, met twee touwtjes eraan, eromheen gewikkeld. Want . . . En toen het tijd werd voor Goliath om zijn grootspraak te doen, ging hij Goliath achterna en hij zei: “De God des hemels heeft mij een lam uit de muil van een leeuw laten bevrijden, uit de muil van een beer.” Hij wist dat het niet de slinger was. Het was de kracht van God die met hem meeding. Hij was Degene Die dat lam terugbracht.

⁴⁶ En dat is wat we vandaag zeggen. God heeft hier en daar Davids, ja meneer, die vaders schapen aan het voeren zijn. En af en toe komt er een tumor of komt er een kanker of zoiets en springt regelrecht buiten bereik van de handen van de dokter. Dat zal die David niet tegenhouden; hij zal daar regelrecht achter die kerel aan gaan met een kleine slinger van: “Vraag wat ook maar in Mijn Naam, het zal gegeven worden.” Het maakt me niet uit, artsen kunnen lachen en iedereen kan hem uitlachen, hij zal hoe dan ook achter hem aan gaan, om dat schaap terug te brengen naar de kudde. Ja meneer. “Hij is Gods kind, haal uw hand van hem af!” Sloeg deze leeuw neer; toen stond de leeuw op en hij greep hem bij de baard en doodde hem— een kleine, rossige jongen, woog waarschijnlijk veertig of vijftig kilo.

⁴⁷ Let op. Melchizedek, de Koning van Salem, wat Koning van de Vrede is, en eigenlijk ligt Salem aan de overkant van de heuvel. Het is de Koning van Jeruzalem, Wie het was. Dat is precies Wie het was: Koning van Jeruzalem. En Jeruzalem heette eerst Salem, wat vrede betekende; dat was Jeruzalem in het begin voordat het

Jeruzalem heette. Hij was de Koning van Jeruzalem. Hij was de Koning van gerechtigheid, de Koning van vrede, de Koning van Salem. Hij had geen vader, Hij had geen moeder, Hij had geen begin van dagen, Hij had geen einde van leven, Hij had geen geslachtrekening. O-o-o! Wie is deze Man? Let op Hem. Nádat de strijd voorbij was, nádat de overwinning was behaald—let op wat Hij zei. “En Melchizedek,” 18e vers, het 14e hoofdstuk, Genesis.

En Melchizedek, koning van Salem, bracht voort brood en wijn; en Hij was de Priester van de allerhoogste God.

En hij zegende hem en zei: Gezegend zij Abram van de allerhoogste God, Die hemelen en aarde bezit!

En gezegend zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd heeft. En hij gaf hem een tiende van alles.

48 Laten we ietsjes verder lezen.

En de koning van Sodom zei tot Abram: Geef mij de mensen en neem de have voor uzelf.

En Abram zei tot de koning van Sodom: Ik heb mijn hand opgeheven tot de HERE, de allerhoogste God, Die hemelen en aarde bezit; (Luister hoe hij dat afkortte, mm. . . hoe hij het hem gaf!)

Dat ik van een draad zelfs tot aan een schoenriem niet zal nemen, en dat ik niets zal nemen, niets, zodat . . . en moge zeggen, en dat van u is, zodat gij niet zou zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt;

Uitgenomen wat de jonge mannen hebben gegeten, . . .

49 Merk op: deze Melchizedek, zodra Hij Abraham ontmoette, die terugkeerde van de slacht van de koningen. De verborgenheid van God nu die bekend werd gemaakt! Wie was Hij? Niemand. . . Ze kunnen geen geschiedenis van Hem vinden, want Hij had geen vader, Hij had geen moeder, Hij had nooit een tijd dat Hij begon, Hij had nooit een tijd dat Hij ooit stierf, dus wie Hij ook was, leeft nog steeds. Hij had nooit een begin, dus kon Hij niemand anders zijn geweest dan El, Elah, Elohim; in Zichzelf bestaande, in Zichzelf wonende, almachtige God!

50 Jezus had een Vader, Jezus had een moeder; Jezus had een begin van dagen, Jezus had een einde van aardse leven. Maar deze Man had vader noch moeder, amen, geen vader noch moeder. Jezus had zowel Vader als moeder. Deze Man had noch vader noch moeder. Amen. En wat deed Hij, nadat de strijd voorbij was, nadat Abraham zijn positie had ingenomen?

51 Nadat de gemeente haar positie inneemt, worden we geroepen tot de aanneming van zonen, door de Heilige Geest. En wanneer ieder mens zijn positie inneemt, waartoe God hem

geroepen heeft te doen, en tot het einde van de weg standhoudt, achter de verlorenen aan gaat.

⁵² Eerst neemt Paulus alle angst eruit weg, dus nu: “Als u geroepen bent, als u niet alleen maar in uw gedachten bent opgewerkt door een of andere theologie, als u werkelijk uit de Geest geboren bent, dan heeft God u voorbestemd vóór de grondlegging van de wereld, uw naam in het Levensboek van het Lam gezet, en nu komen wij samen om in hemelse gewesten te zitten in Christus Jezus. Een heilig volk, een heilige natie, een bijzonder volk, koninklijk priesterschap, dat geestelijke offers aan God brengt, dat is: de vruchten van onze lippen Zijn Naam prijzend.

⁵³ Mensen komen binnen en zeggen: “Die mensen zijn gek.” Tuurlijk zijn ze dat; de wijsheid van God is dwaas voor de mens en de wijsheid van de mens is dwaas voor God. Ze zijn tegengesteld aan elkaar.

⁵⁴ Maar een echte Geestvervulde gemeente vol van de kracht van God, samengezeten in hemelse gewesten, geestelijke offers brengend, lofprijzingen van God, de Heilige Geest Die onder hen beweegt, zonde onderscheidend, en de dingen uitsprekend die onder hen zijn die verkeerd zijn, rechtgezet, en het vlak en effen makend. Want, waarom? Altijd in de tegenwoordigheid van God bevindt zich dat bloedige Offer.

⁵⁵ Nu, denk eraan, we hebben het vanmorgen doorgenomen. U werd niet gered door het Bloed; u wordt gered *gehouden* door het Bloed. Maar u werd gered door genade, door geloof, door het te geloven. God klopte op uw hart omdat Hij u voorbestemde. U keek op en geloofde het, nam het aan. Nu vormt het Bloed een verzoening voor uw zonden. Onthoud, ik zei: “God veroordeelt een zondaar niet omdat hij zondigt.” Hij is een zondaar om mee te beginnen. Hij veroordeelt een Christen omdat hij zondigt. En dan, omdat Hij hem veroordeeld heeft, nam Christus onze veroordeling op Zich. Dus is er geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. En als u iets verkeerd doet, is het niet opzettelijk. U zondigt niet opzettelijk. Een mens die opzettelijk zondigt, die heen gaat en opzettelijk zondigt, is nog nooit in dat lichaam gekomen. Maar een mens die daar eenmaal in is geweest, hij is dood en zijn leven is verborgen in God, door Christus, verzegeld door de Heilige Geest, en de duivel kan hem niet eens vinden; hij zit daar zo ver in. Hij zal daaruit moeten komen voordat de duivel hem ooit kan pakken. “Want u bent dood!”

⁵⁶ Zeg een dode man dat hij een huichelaar is en kijk wat er gebeurt. Schop hem op zijn zij en zeg: “Jij ouwe huichelaar, jij,” hij zal geen woord zeggen. En dat is juist, hij zal daar gewoon liggen.

57 En een mens die dood is in Christus, je kunt hem huichelaar noemen, hem noemen wat u maar wilt, hij zal er nooit over opstuiven. Als hij al iets doet, zal hij ergens wegglijpen om voor u te bidden. Dat is juist. Maar o, sommigen zijn heel erg levendig. Dat is hoe ik denk over . . . we behoren dode mensen te begraven. Degenen die dood zijn in Christus, we begraven ze in water. Soms begraven we te veel mensen die nog leven, te veel boosaardigheid en strijd en er is te veel van in de kerk. Maar wij kunnen dat niet scheiden, maar God wel. Hij kent Zijn volk. Hij kent Zijn schapen. Hij kent elke stem. Hij kent Zijn kinderen. Hij weet wie Hij eruit kan roepen; Hij weet wie Hij heeft voorbestemd. Hij weet aan wie Hij deze dingen heeft gegeven, waardoor Hij Zichzelf bekendmaakt. Hoe Hij . . . God vertrouwen kan stellen in Zijn kinderen van wat te doen, wetend dat zij het precies zullen doen.

58 Gelooft u dat God dat doet? Wel, Satan zei tegen—tegen Job op een dag . . . zei tegen God op een dag: “Ja, U hebt een dienaar.”

59 God zei: “Er is niemand op aarde zoals hij. Hij is een volmaakt mens.” Had vertrouwen in hem.

60 Satan zei: “O ja, hij heeft alles gemakkelijk. Laat mij hem een tijdje hebben en ik zal ervoor zorgen dat Hij U in Uw gezicht vervloekt.”

61 Hij zei: “Hij is in uw handen, maar ontnem hem niet zijn leven.” Ziet u? En hij deed allesbehalve hem zijn leven ontnemen.

62 Maar o, Job, in plaats van . . . wat deed hij? Vervloekte hij God toen God zijn kinderen nam, toen hij hem al deze boze dingen aandeed en alles? Job stelde geen vragen. Hij viel op zijn gezicht en aanbad. Halleluja! Hij zei: “De Here heeft gegeven en de Here heeft genomen; gezegend zij de Naam des Heren!” Daar hebt u het!

63 God kende Zijn vertrouwen in Job. God weet hoeveel Hij u kan vertrouwen. Hij weet hoeveel Hij mij kan vertrouwen. Maar waar we het nu over hebben, is het plaatsens van dit kind.

64 Nu, wanneer de Bijbel . . . Wanneer de strijd helemaal voorbij is, wanneer alles afgelopen is, wat is dan het volgende dat we doen? Wat is het dat we doen nadat de strijd voorbij is? Weet u wat we doen? We ontmoeten Melchizedek. Laten we opslaan, Mattheüs 16:16, snel even, om te zien of dat juist is of niet. Mattheüs, 16e hoofdstuk en 16e vers. Ik ben vrij zeker dat dat juist is, Mattheüs 16:16. Mattheüs zes- . . . Nee, dat is fout, kon niet zo dichtbij zijn. 26:26. O, 16 hier spreekt Hij tot Simon Petrus; pardon, dat bedoelde ik niet te zeggen. 26:26, want, gewoon, het laatste avondmaal, dat is waar ik probeer naartoe te komen. Mattheüs het 26e hoofdstuk, en het 26e vers. Nu hebben we haar, hier het laatste avondmaal.

En toen zij aten, nam Jezus brood en zegende het, en brak het en gaf het aan Zijn discipelen, en zei: Neemt, eet; dit is Mijn lichaam.

En Hij nam de beker, en dankte, en gaf het aan hen, zeggende: Drinkt gij allen daaruit;

Want dit is Mijn bloed, van het Nieuwe Testament, voor, dat voor velen vergoten is, voor de vergeving van zonden (z-o-n-d-e-n: zonden—Christenen die dingen verkeerd doen).

65 Goed: “Maar—maar . . .” Luister: 29e vers.

. . .Ik zeg u: Ik zal van nu aan niet drinken van de vrucht van de wijnstok tot op die dag wanneer Ik het opnieuw met u zal drinken in het Mijn Vaders Koninkrijk.

66 Wat? Hetzelfde wat Melchizedek deed nadat Abraham zijn positie had ingenomen; zijn mannen op orde stelde, en won de strijd, en naar huis gekomen was, en Melchizedek kwam er met brood en wijn. Nádat de strijd voorbij is, dan zullen we het Bruiloftsmaal eten met de Here Jezus in de nieuwe wereld. O, gezegend zij de Naam van de Heer. Goed.

67 “De verborgenheden van Zijn wil, naar Zijn welbehagen,” nu weer terug in Efeziërs, 9, “hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf.”

Dat in de bedeling van de volheid der tijd . . .

68 En herinnert u zich dat nog, we hebben dat net behandeld. Efeziërs, 1e hoofdstuk, 10e vers.

Dat in de bedeling van de volheid der tijd . . .

69 Nu, wij hebben geleerd dat de volheid der tijd aan het wachten is op wat? De volheid van alle tijd, de tijd wanneer de zonde op zal houden, de tijd wanneer de dood op zal houden, de tijd wanneer ziekte op zal houden, de tijd wanneer zonde op zal houden, de tijd wanneer al de perversies (die perverse dingen die de duivel heeft verdraaid) op zullen houden, wanneer de tijd zelf op zal houden. Let op.

Dat in de bedeling van de volheid der tijd dat Hij . . . alles tot één mag vergaderen in Christus, zowel die in de hemelen zijn als die op de aarde zijn; in Hem;

70 “Alle dingen vergaderen door Christus.” Zoals ik vanmorgen zei, al de kleine goudklompjes die we vinden, deze geweldige kleine dingen, u kunt ze oppoetsen in Genesis, u kunt ze oppoetsen in Exodus, u kunt ze oppoetsen in Leviticus, en ze erdoorheen brengen, en in Openbaring zullen ze uiteindelijk Jezus zijn. Neemt u Jozef, neemt u Abraham, neemt u Izaäk, neemt u Jakob, neemt u David, neemt u welke van die goudklompjes ook, die mannen van God, en kijk of u niet Jezus

Christus in elk van hen ziet uitgebeeld. “Dat Hij álle dingen in Eén moge vergaderen, in Christus Jezus.”

71 Nu: even wat verder nu; nu, het 11e vers.

In Wie wij ook een erfdeel verkregen hebben, . . .

72 O: “een erfdeel.” Iemand moet u iets nalaten om het te beërven. Is dat zo? Een erfdeel! Welk erfdeel hebben we? Welk erfdeel had ik? Ik had er geen. Maar God liet me een erfdeel na, toen Hij mijn naam in het Levensboek van het Lam plaatste vóór de grondlegging van de wereld.

73 O, zegt u: “Nu, wacht eens even, broeder, Jezus deed dat toen Hij voor u stierf.” Nee, dat heeft Hij niet. Jezus kwam om dat erfdeel voor mij te kopen. Lees het volgende ver- . . . de volgende regel.

In Wie wij ook een erf- . . . een erfdeel verkregen hebben, voorbestemd zijnde naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt naar de raad van Zijn eigen goede wil;

74 God, vóór de grondlegging van de wereld, zoals wij het in de les genomen hebben, jullie mensen, hoe we gezien hebben dat God in Zichzelf bestaand was, hoe dat in Hem liefde was. In Hem was om God te zijn; er was niets om Hem te aanbidden. In Hem was om een Vader te zijn; er was . . . Hij was alleen. In Hem was om een Redder te zijn; niets verloren. In Hem was om een Genezer te zijn. Dat zijn de attributen van Hem. Er was niets daar. Dus Zijn eigen Zelf, Zijn eigen goede raad, bracht deze dingen voort, zodat Hij door deze ene Man, Christus Jezus, alles weer bijeen zou mogen vergaderen. O! “Het oog heeft niet gezien, het oor heeft niet . . .” Geen wonder dat het een mysterieus iets is!

75 Kijk: “heeft ons voorbestemd tot dit erfdeel.” Als ik een juiste erfgenaam van iets ben, als God aan mijn hart klopt en zegt: “William Branham, Ik heb u een lange tijd geleden geroepen, vóór de grondlegging van de wereld, om het Evangelie te prediken,” dan heb ik een erfdeel: een erfdeel van eeuwig leven. Nu, God stuurde Jezus om dat erfdeel werkelijk voor mij te maken, want er was niets wat ik kon doen om—om het te beërven. Het was blanco, het was geldig, er was niets wat ik kon doen. Maar in de volheid van de tijd zond God, in Zijn eigen goede tijd, Jezus het Lam, geslacht vóór de grondlegging van de wereld. Zijn Bloed werd vergoten zodat ik naar mijn erfdeel kon gaan. Om wat te zijn? Welk erfdeel? Het zoonschap, om een zoon van God te zijn.

76 En nu, hier zou u wel eens van kunnen stikken. Maar wist u dat mannen die zonen van God zijn, amateurgoden zijn? Hoevelen hebben dat ooit geweten? Hoevelen weten dat Jezus dat zei? De Bijbel . . . Jezus zei: “Heeft niet uw wet zelf gezegd dat u ‘goden’ bent? En als u hen goden noemt . . .” Want God zei in Genesis 2 dat zij goden waren, want zij waren, hadden

volledige heerschappij over het domein van de wereld. Hij gaf hem heerschappij over alle dingen. En hij verloor zijn godschap, hij verloor zijn zoonchap, hij verloor zijn domein, en Satan nam het over. Maar broeder, we wachten op de manifestaties, van de zonen van God, die terug zullen komen en het weer over zullen nemen. Wachten op de volheid van de tijd, wanneer de piramide tot aan de top komt, wanneer de volle zonen van God gemanifesteerd zullen worden, wanneer de kracht van God naar buiten zal treden (halleluja) en elke macht die Satan heeft weg zal nemen. Ja meneer, het behoort hem toe.

⁷⁷ Hij is de Logos Die uit God ging, dat is waar; dat was de Zoon van God. Toen maakte Hij de mens die kleine god. En Hij zei: "Als zij hen tot wie het Woord van God kwam, de profeten, als zij hen 'goden' noemen, tot wie het Woord van God kwam. . . ." En God zei het Zelf dat zij goden waren. Hij zei tegen Mozes: "Ik heb u tot een god gemaakt, en Aäron tot uw profeet gemaakt." Amen. Oef! Ik gedraag me misschien als een religieuze fanaat, maar dat ben ik niet. O, wanneer uw ogen open kunnen gaan en die dingen kunnen zien. Goed. Hij maakte de mens tot een god, een god in zijn domein. En zijn domein gaat van zee tot zee, van kust tot kust; hij heeft er de heerschappij over.

⁷⁸ En toen Jezus kwam, als de Ene God zonder zonde, bewees Hij het. Toen de winden waaiden, zei Hij: "Zwijg, wees stil!" Amen. En toen de boom, zei Hij: "Laat niemand van u eten."

⁷⁹ "Voorwaar, Ik zeg tot ú, u die kleine goden bent, als u tot deze berg zult zeggen: 'Word verzet,' en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat wat u hebt gezegd, geschieden zal, kunt u hebben wat ú hebt gezegd."

⁸⁰ Ga regelrecht terug naar Genesis, naar het origineel; wat is het? Nu, de wereld en de natuur zijn aan het zuchten, aan het huilen, alles is in beroering. Waarvoor? Voor de manifestatie van de zonen van God, wanneer ware zonen, geboren zonen, vervulde zonen, spreken en hun woord bevestigd wordt. Ik geloof dat het nu net voor de deur staat. Ja meneer. Zeg tot deze berg, late het zo zijn.

⁸¹ "Broeder, ik—ik verlang *zus en zo*, dat er een bepaald ding gedaan wordt. Ik ben een gelovige in Jezus Christus."

⁸² "Ik geef het u in de Naam van de Here Jezus Christus." Amen. Daar is een manifestatie.

⁸³ "O, broeder, mijn gewassen staan daarginds te verbranden. Ik heb geen regen gehad."

⁸⁴ "Ik zal u een regen sturen in de Naam van de Here." Daar komt ze. O, aan het wachten, kreunen, heel de natuur, wachtend op de manifestaties van de zonen van God. God verordineerde het in het begin. Hij gaf de mens het domein.

85 Hij gaf Jezus Christus en Jezus gaf het in Zijn Naam, met deze verzekerdheid: “Vraag de Vader wat ook maar in Mijn Naam en Ik zal het doen.” O, broeder Palmer! Wachtend op de manifestaties van de zonen van God—de positie, de gemeente!

86 Zoals ik zei, het boek Efeziërs is het boek Jozua, en Jozua die de mensen plaatste waar ze hoorden. Nu, als ze niet op hun plaats zouden blijven staan, en hij Efraïm *hier* plaatste en op het land van Manasse en *deze* terug zou komen met geruzie en gestoof, hoe zouden ze dan ooit met elkaar overweg kunnen? Wanneer de ene zegt: “Ik ben een Baptist, ik ben een Methodist, ik ben een Pinkstermens, ik ben een Einheidsmens, ik ben een Tweeheidsmens, ik ben *Zus en zo*.”

87 Hoe gaat u het doen? Sta stil! God wil Zijn gemeente plaatsen, de zonen en dochters van God. God, laat mij leven om het te zien is mijn gebed. Zo dichtbij dat ik het gewoon bijna met mijn handen kan voelen, lijkt wel. Het staat er vlak voor. Dat is waar ik naar verlangd heb om te zien, wachtend op de tijd wanneer door de straat lopen, daar een kreupele daar ligt, van de schoot van zijn moeder af aan: “Zilver en goud heb ik niet.” O, wachtend op de manifestaties van de zonen van God, halleluja, wanneer God Zichzelf bekend zal maken, wanneer ze ziekte zullen stoppen, ze kanker zullen stoppen, ze aandoeningen zullen stoppen.

88 Denkt u dat kanker iets is? De Bijbel zegt dat er een tijd komt waarin mensen in hun vlees zullen rotten en de buizerds van hun lijken zullen eten voordat ze zelfs sterven. Kanker is kiespijn in vergelijking met wat gaat komen. Maar onthoud: die verschrikkelijke zaak was in die tijd verboden om diegenen aan te raken die het Zegel van God hadden. Dat is waar we nu naar streven: om binnen te komen en positioneel geplaatst te worden in het Koninkrijk van God voordat deze verschrikkelijke plagen toeslaan. O, hoe goed! De bedeling van de tijd, volheid van de tijd—het erfdeel.

*In Wie wij ook...erfdeel verkregen hebben,
voorbestedemd zijnde...*

89 Hoe werd ons erfdeel aan ons gegeven, door wat? Voorbestemming. Voorbestemming is voorkennis. Hoe wist God dat Hij u kon vertrouwen om een prediker te zijn? Zijn voorkennis. “Niet hij die wil of hij die loopt of hij...Het is God Die barmhartigheid toont.” Dat is juist, voorbestemming. Hij wist wat er in u was. Hij wist wat er in u was voordat u zelfs maar op de aarde kwam. Hij wist wat er in u was voordat er een aarde was waarop u kon komen. Dat—dat is Hij. Dat is de oneindige God, de oneindige. Wij zijn eindig, wij kunnen alleen maar eindig denken.

90 Het is zo veel voor me geweest sinds dat, wat er met me gebeurd is. Ik weet het niet. Wanneer ik denk dat daar, toen

ik daar die paar vreugdevolle momenten stond, en dacht: “Er is geen morgen.” Er was geen gisteren; er is geen ziekte, er is geen verdriet. Er is geen klein beetje geluk, dan een heleboel geluk; het is een en al geluk. O, tjonge! O, toen ik daar stond en ik zei: “Wat is dit?”

⁹¹ Zei die Stem: “Dit is volmaakte liefde, en alles wat u ooit hebt liefgehad en alles wat ooit van u heeft gehouden, is nu hier bij u.”

⁹² “En u zult ons aan de Here Jezus voorstellen wanneer Hij komt, als trofeeën van uw bediening.” Ik zag die mooie vrouwen daar staan, grepen me allemaal vast en schreeuwden: “Mijn dierbare, geliefde broeder!” Zag die mannen met dat ruige haar hier om hun nek, renden naar me toe en grepen me vast en zeiden: “Onze geliefde broeder!”

En ik dacht: “Wat betekent dit?”

Hij zei: “Zij zijn uw mensen.”

⁹³ Ik zei: “Mijn mensen? Zoveel Branhams zouden er niet kunnen zijn, er zijn er miljoenen.”

⁹⁴ Hij zei: “Zij zijn uw bekeerlingen!” Halleluja! “Zij zijn uw bekeerlingen. Zij zijn degenen die . . .” Zei: “Ziet u die, die daar staat?” De knapste vrouw die ik ooit heb gezien. Zei: “Ze was over de negentig toen u haar tot God leidde. Geen wonder dat ze ‘Mijn geliefde broeder’ roept.” Zei: “Ze zal nooit meer oud zijn. Dat heeft ze achter zich gelaten. Ze is in de pracht van jeugd. Ze staat hier. Ze kan geen glas koud water drinken, ze heeft het niet nodig. Ze kan niet gaan liggen en slapen, want ze wordt niet moe. Er is geen morgen, geen gisteren of niets. We zijn nu in de eeuwigheid. Maar op een glorieuze dag zal de Zoon van God komen en u zult geoordeeld worden volgens het Woord dat u tot ze predikte.” O broeder!

Ik zei: “Zal Paulus zijn groep moeten brengen?”

“Ja meneer.”

⁹⁵ Ik zei: “Ik predikte het precies zoals Paulus het zei. Ik ben er nooit van afgeweken, ik heb er nooit enige kerkelijke geloofsbelijdenissen of wat anders ook bij genomen. Ik bleef net zo.”

⁹⁶ En ze schreeuwden allemaal eenstemmig: “Dat weten we! We rusten met verzekerdheid.” Zeiden: “U zult ons aan Hem voorstellen, en dan zullen we allemaal weer naar de aarde gaan om voor altijd te leven.” O my!

⁹⁷ Op dat moment begon ik bij te komen. Ik keek, terwijl ik daar op bed lag, en ik zag mijn oude lichaam hier oud en gerimpeld worden en verschrompeld en—en met ziekte en aanvechtingen en ik zag mijn handen achter mijn hoofd en ik dacht: “O, zal ik weer in dat ding terug moeten?”

⁹⁸ En ik bleef die Stem horen zeggen: “Blijf doordrukken! Blijf doordrukken!”

⁹⁹ Ik zei: “Here, ik heb altijd goddelijke genezing geloofd, ik zal het blijven geloven. Maar ik zal doorzetten voor die zielen, zo helpe mij. Dat ik er zo veel hebben zal, ik zal. . . Laat me leven, Here, en ik zal er nog een miljoen daar plaatsens, als U me maar laat leven.”

¹⁰⁰ Het maakt me niet uit welke kleur, welk geloof, welke nationaliteit, wat ze ook zijn, ze zijn allemaal één wanneer ze daar aankomen, en die grenslijnen zijn verdwenen. O, ik kan die vrouwen zien, zo mooi; heb nooit zo iets gezien. . . hing laag, lange haar helemaal tot aan de onderkant van hun rug. Lange rokken tot helemaal beneden. Ze liepen op blote voeten. Zag die mannen met ruig haar rond hun nek, roodharigen, zwartharigen en allerlei kleuren. En ze sloegen hun armen om me heen. Ik kon ze voelen. Ik voelde hun handen. God is mijn Rechter, en met dit heilige Boek open. Ik kon ze voelen net zoals ik m'n handen op m'n gezicht kan voelen. Ze sloegen hun armen om me heen—geen gevoel van vrouwen zoals er nu zou zijn. Het maakt me niet uit hoe heilig u bent, wie u bent, wat voor een prediker u bent, priester of wat u ook bent, er is geen man die een vrouw zijn armen om haar heen kan laten slaan zonder een menselijke sensaties te hebben. Dat is precies de waarheid. Maar broeder, als u van hier naar daar overgaat, is het daar niet zo. O my! Het is zo. . . O, er is. . . Het is onmogelijk. Het is een en al liefde. Alles is echt, broeder, en alles is echt, zuster. Er is geen dood, geen verdriet, geen jaloezie, geen niets; niets kan daar binnenkomen. Het is alleen perfectie. Daar streef ik naar. Daar plaats ik me voor.

¹⁰¹ Ik zei: “O Here, dat is waarvoor ik hier in de kerk ben, om te proberen de gemeente op orde te brengen.” Ik zeg u, broeder, en zuster, er is maar één ding dat dat binnen kan komen, dat is volmaakte liefde. Niet omdat u trouw bent aan de Branham Tabernacle of de Methodistenkerk of Baptistenkerk. Die zijn in orde; dat behoort u te zijn. Maar o, vrienden, u moet. . . Niet omdat u in tongen sprak, danste in de Geest, omdat u duivels hebt uitgeworpen of bergen hebt verzet met geloof. Dat is allemaal in orde, want, dat is allemaal in orde, maar toch, tenzij die echte volmaakte liefde daarbinnen is. Dat was waar volmaakte liefde was. En dat is het enige dat u daar binnen zal laten. Dat is het enige dat daar blijven kan; het is het enige dat daar was. O, tjonge! Het is een adoptie. God, vóór de grondlegging van de wereld!

¹⁰² Nu, laten we opschieten, laten we dit ene hoofdstuk in ieder geval afmaken, indien mogelijk, in de komende tien minuten.

Voor *Wie wij ook een erfdeel verkregen hebben*. . . Wij erven wat? Eeuwig leven.) . . . *voorbestedmd zijnde*. . .

Hoe? Begrijpt iedereen dat? Hebt u God aangeroepen? Nee, God riep tot u. Sommige mensen zeggen: “O, ik zocht God gewoon en zocht God.”

Dat deed u niet. Geen mens heeft ooit God gezocht. Het is God Die de mens zoekt. Jezus zei: “Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem eerst trekke.” Ziet u, het is de aard van de mens om van God weg te lopen. En u zegt nu . . .

¹⁰³ Dat, dat is wat me echter dwars zit, om tot u mensen te prediken; blijf niet in dezelfde toestand waarin u bent gegaan, verander nu! Hoor mij terwijl ik het ZO SPREEKT DE HERE zeg. Ik heb mezelf dit nooit genoemd, dat ben ik niet. Maar u noemt mij uw profeet of een profeet. De wereld gelooft dat, over de hele wereld, miljoenen en miljoenen en miljoenen mensen. Ik heb direct en indirect gesproken tot tien of—tien of twaalf miljoen mensen of meer, rechtstreeks tot gesproken. Ik heb tienduizenden visioenen en tekenen en wonderen gezien en niet één ervan heeft ooit gefaald. En dat is juist. Hij heeft me dingen voorzegd die nooit faalden om precies uit te komen. Ik daag wie ook maar uit om dat te beproeven. Dat is juist. Ik beweer niet een profeet te zijn, maar luistert u naar mij.

¹⁰⁴ ZO SPREEKT DE HERE, er zal volmaakte liefde voor nodig zijn om u op die plaats te zetten, want dat is alles wat er daar was. Het maakt niet uit hoeveel geld, hoeveel religieuze demonstraties, hoeveel goede daden u hebt gedaan of wat u ook hebt gedaan, dat zal niet meetellen op die dag. Er zal volmaakte liefde voor nodig zijn. Dus wat u ook doet, leg al het andere opzij totdat u gewoon zo vervuld bent met de liefde van God tot u diegenen kunt liefhebben die u haten.

¹⁰⁵ Ik ben gewoon . . . zoals ik vanmorgen zei: ik werd gemaakt, mijn hele samenstelling is genade. Een heleboel mensen zeggen: “Nu, krab mijn rug, en ik zal de uwe krabben. Wel, doet u iets voor mij en ik zal iets voor u doen.” Dat is niet genade. Genade is: als uw rug jeukt, zal ik hem toch krabben, of u nu de mijne krabt of niet; u kunt me in het gezicht slaan en zeggen: “Mijn rug moet gejeu- . . . of moet gekrabd worden,” en ik zal hem krabben. Ziet u? Dat is het: doe iets. Ik geloof niet in werken. Ik geloof dat werken liefde is. Werken zijn—werken zijn de manifestatie dat genade heeft plaatsgevonden. Ik leef niet trouw aan mijn vrouw omdat ik geloof dat ze van me zou scheiden als ik het niet deed—ik leef trouw aan haar omdat ik van haar hou.

¹⁰⁶ Ik predik het Evangelie niet omdat ik denk dat ik naar de hel zou gaan als ik het niet deed— ik predik het Evangelie omdat ik Hem liefheb. Zeker. Denkt u dat ik die stormachtige zeeën zou oversteken, en die vliegtuigen die op en neer duiken en de bliksem die rondflitst en—en al het andere, en bijna elk moment . . . en iedereen aan het schreeuwen en weesgegroetjes die door het vliegtuig klinken en alles? Die mensen die heen en

weer in hun veiligheidsgordels slingeren en de piloot die zegt: “Genoeg benzine voor nog een kwartier; weten niet waar we zijn.” Denkt u dat ik dat zou doen alleen—alleen maar voor de lol? Hm! Denkt u dat ik daar achter in de jungle zou gaan waar Duitse soldaten elke avond zo hun armen om me heen moesten slaan en mij in en uit de samenkomst moesten brengen totdat de Heilige Geest wonderen begon te verrichten? Communisten die er met nachtkijkers zaten om me van een kilometer afstand neer te schieten. Denkt u dat ik dat gewoon voor de lol zou doen? Omdat iets in mij liefde heeft; het zijn mensen voor wie Christus stierf. Paulus zei: “Ik ben niet alleen bereid om naar Jeruzalem te gaan, maar ik ga erheen om gekruisigd te worden. Ik ga ernaartoe om te sterven. Ik ga daarheen om te sterven omwille van de Here.” Het is iets, liefde, die u dringt, die u ertoe dwingt. Zo is het precies.

¹⁰⁷ Als ik het evangelie voor geld had gepredikt, als dat het zou zijn geweest, zou ik vanavond geen twintigduizend dollar in de schulden hebben gezeten, zou ik niet dat in schulden hebben gehad. Nee meneer. Want dan had ik een deel gehouden van de—van de miljoenen die me gegeven werden. Eén man, één man, stuurde FBI-agenten met een bankwissel voor een miljoen vijfhonderdduizend dollar. En ik zei: “Neem het terug.” Niet voor geld! Het is geld niet. Ik predik het Evangelie niet voor geld. Niet daarvoor!

¹⁰⁸ Het is vanwege de liefde. Wat ik wil doen is, wanneer ik die laatste ademtocht ginds oversteek, wat over vijf minuten kan zijn, het kan over twee uur zijn, het kan over vijftig jaar zijn, ik weet niet wanneer het zal zijn. Maar als het zover is, en ik daar aankom, wil ik u in de pracht van jeugd naar me toe zien rennen, roepend: “Mijn geliefde broeder! Mijn broeder!” Dat is wat er in mijn hart zit. Daarom. Ik probeer het niet met u oneens te zijn om—om anders te zijn, maar ik probeer u op de weg die juist is te zetten. Dat is de weg naar binnen. Niet uw kerk, niet uw denominatie, maar uw geboorte in Christus. O, tjonge! Oef!

In Wie wij een erfdeel hebben verkregen, voorbestemd zijnde naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt naar de raad van Zijn eigen wil:

¹⁰⁹ Luister. We gaan over een paar minuten sluiten. Luister nu aandachtig voor we sluiten.

Omdat wij zouden zijn tot de lofprijzingen van Zijn heerlijkheid, die eerst . . . Christus vertrouwd hebben.

In Wie gij ook vertrouwd hebt, . . .

¹¹⁰ Let hier nu op, aandachtig. Trek uw jassen aan, Evangelie-jassen. Houd uw oren open, luister goed. Ik ben bij het 13e vers.

In Wie u ook vertrouwd hebt, nadat gij gehoord hebt. . .

“Geloof komt door het . . .” [Samenkomst zegt: “Horen.”—Red.] “het horen van het . . .” [“Woord.”] “Woord van . . .” [“God.”]

. . . *nadat gij het woord der waarheid gehoord hebt, . . .*

111 Wat is waarheid? Het Woord van God. Is dat juist? Johannes 17:17, u die de Schriften opschrijft, Jezus zei: “Heilig hen, Vader, door de waarheid. Uw Woord is waarheid.”

. . . *nadat u . . . de . . . waarheid hebt gehoord, het Evangelie van uw behoudenis; . . .*

112 Wat was de behoudenis die hij hun probeerde te vertellen? Voorbestemd vóór de grondlegging van de aarde (Klopt dat?) tot aanneming van zonen, voorbestemd tot eeuwig leven. Nadat u nu in eeuwig leven bent gekomen, nadat u bent gered, geheiligd, vervuld met de Heilige Geest, bent u zonen. Nu wil God u positioneel plaatsen, o, zodat u kunt werken voor Zijn Koninkrijk en Zijn heerlijkheid.

113 Dat is het Evangelie. Als eerste, het Woord horen: “Bekeert u en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van zonden.” Al uw zonden wegnemend, de Naam van de Here Jezus Christus aanroepend, voor het beloofde land. De belofte is aan elke reiziger die op weg is. Als u uw huis vanavond als een zondaar verliet, en zei: “Ik zal naar de Branham Tabernakel toe lopen,” dan geeft God u vanavond de gelegenheid. Er is één ding dat tussen u en het beloofde land ligt. Wat is het beloofde land? De Heilige Geest. Wat tussen Jozua en het beloofde land lag, was de Jordaan. Jazeker.

114 Mozes, die een type van Christus was, leidde de kinderen tot aan het beloofde land; toen nam Mozes de kinderen niet in het beloofde land. Jozua bracht de mensen erin en verdeelde het land. Jezus betaalde de prijs, leidde hen naar de Heilige Geest toe. God zond de Heilige Geest naar beneden en Hij stelde de gemeente positioneel op orde, ieder mens, en vervulde hem met de tegenwoordigheid van Zijn Wezen. Ziet u wat ik bedoel? Alles in Christus Jezus, hoe God dit heeft voorbestemd tot de roeping van dit Evangelie!

115 Paulus, Galaten 1:8, zei: “Als een engel iets anders komt prediken, late hem vervloekt zijn.” De waarheid, het Evangelie. Luister nu goed terwijl we verder lezen en het vers afmaken.

. . . *het Evangelie van uw behoudenis; in Wie . . . ook . . . (Luister aandachtig). . . nadat gij geloofd hebt, gij verzegeld zijt geworden met de Heilige Geest der belofte,*

116 In de laatste dagen, de Bijbel zei (nu, let op) in de laatste dagen zullen er twee klassen mensen zijn. Eén van hen zal het Zegel van God hebben, de andere het merkteken van het beest. Is dat juist? Hoevelen weten dat? Welnu, als het Zegel van God

het Zegel is van . . . Als het Zegel van God de Heilige Geest is, dan is zonder de Heilige Geest het merkteken van het beest. En de Bijbel zei dat de twee geesten zo dicht bij elkaar zouden zijn dat het zelfs de uitverkorenen zou verleiden als het mogelijk was. Het zal nooit gebeuren, want zij werden uitverkoren tot eeuwig leven. Ziet u?

¹¹⁷ Gaan naar de kerk, net zo, wetend dat er, tien maagden gingen uit om de Here te ontmoeten, allemaal geheiligd, allemaal heilig—ieder van hen geheiligd. Vijf waren talmend en lieten hun lampen uitgaan. Vijf hadden olie in hun lampen. “En ziet, de Bruidgom komt!” En de vijf die olie in hun lampen hadden, gingen het Bruiloftsmaal binnen. En de anderen werden buiten gelaten waar er geweest en gejammer en tandengeknars was. Wees gereed, want u weet niet op welk moment de Here komt. Heb . . . Wat vertegenwoordigt de olie in de Bijbel? Heilige Geest.

¹¹⁸ Nu, tot u vandaag, u Zevende-dags Adventisten-broeders, die zeiden dat de zevende dag Gods Zegel is, toon één Schriftplaats om het te bewijzen. De Bijbel zei dat het zegel van God de Heilige Geest is. Let hierop. “Die . . .” Let op, het 13e vers nu.

*. . . nadat u geloofd hebt, u verzegeld werd met de—
met de Heilige Geest der belofte.*

¹¹⁹ Ga naar Efeziërs 4:30, ik geloof dat dat het is. Kijk of we niet 4:30 krijgen, kijk of dit niet hetzelfde is. Efeziërs het 4e hoofdstuk en het 30e vers. Ja, hier is het, 4:30.

*En bedroeft de Heilige Geest Gods niet waardoor gij
verzegeld zijt tot de dag der verlossing.*

¹²⁰ Hoelang? Wanneer u werkelijk, werkelijk de Heilige Geest ontvangt, hoelang zal het dan voor u duren? Tot de volgende opwekking, tot oma uw pad kruist, totdat de baas u uitscheldt? Tot de dag van uw verlossing! Halleluja!

¹²¹ Nadat u bent gestorven, nadat u bent overgegaan naar dat land, dat u daar staat met uw geliefden, bent u nog steeds vervuld met de Heilige Geest. Schrift! U bent precies zoals u nu bent, alleen hebt u een . . . bent u verhuisd in een ander lichaam. U bent gewoon van huis veranderd. Deze is oud geworden, u kon de dakpannen er niet meer op hangen, de spanten zijn verrot. Ja. Dus gaat u gewoon bij het oude weg en laat het verrotten en verhuisde naar een nieuwe. Is dat juist? “Want als deze aardse tabernakel ontbonden wordt, hebben wij een nieuwe die wacht.”

¹²² Weet u nog toen we dat laatst doornamen? Wanneer een kleine baby wordt gevormd in de schoot van de moeder en deze kleine spieren schoppen en springen en tekeergaan. Maar zodra de moeder de baby ter wereld brengt en de baby naar de aarde is gekomen, als eerste is er een geestelijk lichaam om dat kleine natuurlijke lichaam op te vangen. Misschien geeft de dokter het een . . . [Broeder Branham klapt in zijn handen—Red.] zo, of iets,

of schudt hij het en: “Whaah, whaah, whaah!” En onmiddellijk zal het regelrecht naar de borst van die moeder gaan, “um, um, um,” zijn kleine hoofd op en neer bewegend op de borst van de moeder om ervoor te zorgen dat die melkaders melk produceren.

¹²³ Een klein kalfje, zodra het loskomt van de moeder zal het na een paar ogenblikken op zijn knietjes gaan. Wat zal het doen? Meteen regelrecht naar die moeder toe en haar beetpakken en met zijn hoofdje beginnen zo op en neer te zwaaien en zijn melk halen. Halleluja! Ja meneer.

¹²⁴ Wanneer dit natuurlijke lichaam in haar komt, is er een geestelijk lichaam dat erop wacht.

¹²⁵ En wanneer dit natuurlijke lichaam op de grond is gevallen, halleluja, wacht er daarginds één! We verplaatsen ons gewoon van het ene in het andere, we veranderen onze woonplaatsen. Dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen, dit geestelijke; dit verderfelijke moet onverderfelijke aandoen. Dit oude gerimpelde, kromme, voorovergebogen lichaam, maar het zal geenszins zijn voorkomen veranderen; ik bedoel dat wanneer het daarginds komt, dat u nog steeds dezelfde geest zult hebben.

¹²⁶ Laat me u een klein iets geven wat u verward toeklinkt, maar het is de Bijbel, dan zal ik u er een geven die het voor u zal ontwarren. Let op deze. Toen oude Saul, de—de koning, de—de grote oude denominatieman, -prediker daar die keer, weet u, die met kop en schouders boven hen allen uitstak, en bang was—ze wisten niets over het bovennatuurlijke. David moest het lam uit de muil van de leeuw komen bevrijden, Goliath doden. Let op hem. Hij raakte zo ver van God weg verwijderd dat hij deze heilige-roller prediker begon te haten. En in plaats van vóór hem te zijn om hem te proberen te helpen, keerde hij zich tegen hem. Als dat niet precies het beeld is, precies het beeld! Keerde zich volledig van hem af!

¹²⁷ Hoevelen waren hier toen ik op mijn eerste reis vertrok en “David die Goliath versloeg” predikte, toen ik vertrok? Velen, sommige, enkele van de oudgedienden. Ik sta op het punt om weer hierover weg te gaan. Weet u nog wat. . .zag u wat er afgelopen zondag net gebeurde? Het gaat regelrecht een andere fase in. Davids tweede campagne, tweede fase van zijn bediening. Zo is het precies. En toen werd hij koning, over Israël. Let op de bediening nu die overgaat in een grotere fase, en grootser uitkomt. Zo ook David. Ik merkte dit op toen hij er kwam, David, o, toen God David daarheen liet komen en de leeuw liet doden, merk op, en de beer liet doden, en toen de Filistijn liet doden. Nu, er kwam een tijd toen God een kwade geest over deze beste jongen liet komen. En van. . .Om wat te doen? Om David te haten. En ik geloof. . .

¹²⁸ Nu, deze banden. Nu, luister, broeders, u op deze banden: als u het niet met me eens bent, vergeef me. Ziet u, ik hou van u. Ik

zal u hoe dan ook daarginds ontmoeten, ziet u, want als u een man van God bent, zal ik u hoe dan ook ontmoeten. Maar ik wil dit zeggen, hier is de reden: Gewoon omdat Saul zag dat David iets had dat hij niet had. Wat gebeurde er dan?

¹²⁹ Een klein “rossig,” verschrompelde—de Bijbel zei dat hij “rossig” was. Dat was geen erg mooi kind, “rossig” is gewoon een kleine, ouwe, verschrompelde soort vent. En hij ging daarheen en Saul. . . wel, hij trok Sauls wapenrusting aan en ik stel me voor dat het schild helemaal tot over zijn voeten heen kwam. En hij zei: “Haal dit spul van me af. Ik—ik. . .” Misschien gaf hij hem een doctorsgraad, een PhD of LLD of zoiets, weet u. Hoe hij zei: “Ik weet niets over dat spul, want ik heb het niet beproefd. Laat mij dit nemen waarmee ik weet wat ik ermee doe.” Ja meneer. Hij nam de slinger.

¹³⁰ En ze maakten David boos omdat de dochters, de kerken, de kerken, zongen: “Saul heeft zijn duizenden mogen doodslaan, maar David sloeg zijn tienduizenden dood.”

¹³¹ Toen werd hij jaloers: “Het is, dat oude Jezus’ Naam gedoe, er is niets aan.” Dat is juist. En wat deed God met hem? God stuurde een boze geest over hem heen, om David te haten, en hij haatte David zonder een reden.

¹³² David had een paar maal zijn nek om kunnen draaien. Dat kon hij, maar hij liet het gewoon gaan. Hij zei gewoon niets. Hij had het zeker kunnen doen. Hij ging erheen en sneed een avond de slip van zijn mantel af, kwam terug en zei: “Kijk hier eens, ziet u!” Ja meneer, hij had het kunnen doen, maar hij liet hem gewoon met rust. Hij had zijn gemeente op kunnen breken en ze verstrooien en zijn eigen organisatie beginnen als hij dat had gewild. Maar hij deed het niet, hij liet Saul gewoon doorgaan. Laat God de strijd voeren. Ja meneer.

¹³³ Dus terwijl hij erheen ging, en de campagne teneinde liep, en kwam op. . . die boze geest werd zo zodat Saul geen antwoord van God kon krijgen. Na een tijdje was hij. . . de Geest van de Here was van hem geweken. En oude Samuël, degene die ze hadden afgewezen, degene die werkelijk de stem van God voor ze was, degene die tegen hen zei voordat ze zich zelfs als de wereld wilden gedragen. . .

¹³⁴ Hoe is het dat de kerk zich als de wereld wil gedragen? Waarom willen Pinkstergedoopte Methodisten met de Heilige geest-ervaring en Baptisten en Presbyterianen zich als de wereld gedragen? Waarom doen ze dat? Ik weet het niet. Ik—ik kan het gewoon niet begrijpen. U zegt: “Wel, het is zo leuk om poker te spelen, gewoon een klein beetje voor de lol, gewoon met een centen-inzet,” of hoe je het ook noemt. Het is een zonde. U behoort die dingen niet in uw huis te hebben. “Wel, het kan geen kwaad om maar een klein glaasje bier te nemen. Wij hebben er

maar een paar. Mijn vrouw en ik drinken er 's middags een paar." En voor u het weet hebben uw kinderen er een paar. Zeker, ja.

¹³⁵ En jullie, vrouwen, hm, de duivel heeft gewoon een . . . Dat is wat hij in het begin deed, en hij heeft zeker een doelwit gemaakt van u zusters. Hij doet dat alleen maar om . . . want hij weet wat hij kan doen. Hij kan een vrouw duizend keer sneller misleiden dan een man. Ik weet dat dat uw gevoelens kwetst, maar dat is de waarheid. Jazeker. Dat is wat hij in de Hof van Eden deed. Hij kan . . . Nu, ze was eerlijk, ze was oprecht, maar ze werd misleid. "Adam werd niet misleid," zei de Bijbel. Hij werd niet misleid, maar zij werd misleid. Dus hij kan haar misleiden. En toch, voorgangers zullen doorgaan en vrouwelijke predikers inwijden, ze zo over samenkomsten stellen, en deze Bijbel veroordeelt het van Genesis tot Openbaring. U zegt: "Wel, het is in orde. Het is in orde. Zij hebben . . . Zij kunnen even goed prediken als wie dan ook." Ik weet dat dat zo is.

¹³⁶ Zoals iemand die een keer in tongen begon te spreken; ik bleef gewoon door met prediken, en toen ik buiten kwam . . .

Een vrouw zei tegen mijn zoon, zei: "Ik heb een boodschap die ik morgenavond moet geven," zei ze, "wanneer je vader op het podium komt."

Zei: "Wel, mevrouw, wat bedoelt u?"

¹³⁷ En die avond toen het tijd werd, toen ik op het punt stond de altaaroproep te doen, maakte zij haar haar netjes en trok haar kousen op en alles, maakte zich klaar, sprong op in het midden van de vloer en begon op en neer te springen, sprak in tongen en profeteerde. Ik bleef gewoon door met prediken, deed mijn altaaroproep. Terwijl ik er helemaal geen acht op gaf; het was niet juist. Dus dan, wel de Bijbel zei om niet te . . . zei: "De—de Geest van de profeten zijn onderworpen aan de profeet." God is op de . . . Spreekt God op het podium, laat Hem spreken. Paulus zei: "Als iets aan iemand geopenbaard wordt, laat hem dan zwijgen, tot de andere klaar is." Dat is juist.

¹³⁸ Nu, toen ik dan naar buiten kwam, zeiden deze mensen, een grote stel mensen, zeiden: "U hebt vanavond de Heilige Geest bedroefd."

Ik zei: "Door wat te doen? Wat heb ik gedaan?"

¹³⁹ Zeiden: "Wel, toen die zuster die boodschap gaf, halleluja," zeiden, "dat . . ."

"Wel," zei ik, "ik was aan het prediken. Zij was uit de orde."

¹⁴⁰ "O," zeiden, "dat was vers, rechtstreeks van de Troon. Dat was verser dan wat u predikte." Huh!

¹⁴¹ Nu, dat toont gewoon de . . . dat toont ofwel dit, en ik zeg het uit respect voor u, ofwel krankzinnigheid, oftewel gebrek aan respect of gebrekkige onderwijzing, die niet meer over God weten dan een konijn over sneeuwschoenen weet. Nu, dat, ik

zeg dat niet om een—een grappige opmerking te zijn, want dit is geen plaats om grappen te maken. Maar dat is—dat is precies de waarheid. Een persoon die zou weten dat God geen schepper van verwarring is. Hij is van vrede. De Bijbel, zij weten het niet. Het enige wat zij wisten te doen was op en neer springen, in tongen spreken, zeggen: “Ik heb de Heilige Geest. Halleluja!”

¹⁴² Ik heb daar in Afrika gestaan en toverdokters en dergelijke zien spreken, bij de vijfduizenden tegelijk; op en neer aan het springen, bloed over hun hele gezicht, in tongen spreken en bloed uit een menselijke schedel drinken; de duivel aanroepen, en in tongen spreken.

¹⁴³ En toch is spreken in tongen een gave van God, maar dat is niet het onfeilbare bewijs van de Heilige Geest. Laat me u dat gelijk vertellen. Ik geloof ook dat alle geïnspireerde heiligen in tongen spreken. Ik geloof dat een mens op een gegeven moment, wanneer u zo geïnspireerd raakt met God, tot u in tongen zult spreken. Dat geloof ik. Maar ik geloof niet dat dat een teken is dat u de Heilige Geest hebt. Ja meneer. Ik geloof dat er tijden zijn wanneer u geloof hebt, de persoon, dat u recht ernaartoe zou lopen en de handen op een klein kind zou leggen dat kanker heeft, als vijftig predikers ervoor gebeden hadden, en dat het genezen zou worden, omdat die moeder geloof heeft voor dat kind. God heeft het haar gegeven; ze is een lid van het lichaam van Christus. Ja meneer. Ik geloof dat. Ik heb dat gedaan zien worden, en ik weet dat dat waar is. Maar wat het is, is de gemeente in orde krijgen, in orde geracht zodat we kunnen werken.

¹⁴⁴ Nu, laten we de rest van dit vers hier afmaken voordat we gaan.

. . . *nadat* u ontvangen hebt, werd u *verzegeld met de Heilige Geest der belofte*.

¹⁴⁵ “Zegel!” Wat is het zegel? Wat is het zegel? Een zegel is . . . het eerste wat het toont is een werk dat voltooid is, een voltooid werk. Het volgende dat het toont is eigendom. En het volgende dat het toont is veiligheid, het te bewaren.

¹⁴⁶ Stel bijvoorbeeld, vroeger werkte ik voor de Pennsylvania Railroad—ik werkte vroeger met mijn vader bij de spoorwegen. We zouden treinwagons laden. En we zouden er, hier bij dit verpakkingsbedrijf, we zouden er blikjes in stoppen, en we deden er een aantal *hier* en een aantal *hier* en een aantal *zo daar*. Maar voordat die treinwagon ooit verzegeld werd, kwam de inspecteur erdoor, en hij duwde ertegen, stootte op *deze*, schudde *die*. “Ah! Ik keur het af! Ze zullen allemaal in stukken breken voordat ze daar aankomen. Ik keur het af! Haal ze eruit. Doe het opnieuw.” De inspecteur keurde de wagon af.

¹⁴⁷ De Heilige Geest is de Inspecteur. Als Hij u een beetje schudt en u rammelt. “Gelooft u heel het Woord van God?”

“Ik geloof dat ouwe Jezus’ Naam gedoe niet.”

“Afgekeurd. U rammelt.”

“Ik geloof niet in goddelijke genezing of niets van dat soort.”

“Rammelde nog steeds. Haal ze eruit.”

“Gelooft u dat Jezus Christus Dezelfde is, gisteren . . .?”

“Wel, in zekere zin.”

“U rammelt. Schop het eruit, ziet u, het is nog niet klaar.” Ja meneer.

¹⁴⁸ Broeder, als het klaar is om “Amen!” te zeggen.

“Hebt u de Heilige Geest ontvangen?”

“Amen!”

“Is alles afgerond?”

“Amen.” Wat doet de Inspecteur dan? Alles is goed en stevig ingepakt, vol van het Evangelie. O, elk Woord van God is goed. Alles is perfect. “Ik geloof elk woord. Amen! Amen! Amen!”

“Gelooft u dat God nog steeds geneest?”

“Amen.”

“Gelooft u Jezus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer?”

“Amen.”

“Gelooft u dat de Heilige Geest net zo echt is als Hij ooit was?”

“Amen.”

“Gelooft u dat dezelfde Geest Die op Paulus viel, ook op ons valt?”

“Amen.”

“Gelooft u dat het dezelfde dingen op ons doet als het op hen deed?”

“Amen.” O-o, ze komt nu stevig vast te zitten. Mm-hm, komt nu stevig vast te zitten, we zijn klaar om de deur te sluiten. Goed.

¹⁴⁹ Dan sluit de Inspecteur de deur. Wat doet hij? Hij doet er een zegel op. Dan grijpt hij hieronder en pakt zo’n kleine tangetje, grijpt naar dit dingetje en verzegelt dat. U kunt het maar beter niet verbreken. Als die, die treinwagon, z’n bestemming Boston is, kan het niet worden verbroken. Het zou een strafbaar feit zijn om dat zegel te verbreken totdat het Boston bereikt. En een man die de autoriteit heeft kan dat zegel openen, en hij alleen. Dat is juist. Het is eigendom van de spoorwegmaatschappij *zus en zo*. Het is hun zegel. Het is hun verzekering dat deze wagon is ingepakt, deze wagon klaar is. Het behoort aan hen. Ze zouden de “B&O” niet op de “Pennsylvania” kunnen zetten. U moet verzegeld zijn; en wanneer het verzegeld is.

¹⁵⁰ En wanneer de Christen vol zit met het Evangelie, gevuld met de goedheid van God, al de goede dingen van God in hem liggend, met een open hart, klaar om te werken, bereid om positioneel geplaatst te worden, alles te doen wat de Heilige Geest hem zegt te doen, overgegaan van de dood in het leven, geheiligd van alle dingen van de wereld, wandelend in het licht naarmate het licht tot hem komt, verder gaand, hij is klaar. Dan sluit God de deur van de wereld achter hem en trapt het zo dicht en verzegelt hem met de Heilige Geest der belofte. Halleluja! Hoelang? Tot de bestemming. Breng hem niet hier op het spoor en verbreek het niet om te zien of alles nog steeds in orde is. Het is in orde, laat het gewoon met rust. De inspecteur heeft het al geïnspecteerd. Hoelang bent u verzegeld? Tot de dag van uw verlossing. Dat is hoelang u verzegeld bent.

¹⁵¹ “Wel, wanneer u sterft, dan, broeder Branham, hoe zit het dan nadat u sterft; u zei dat u het nog steeds hebt?” U hebt het voor altijd. Waar begint leven? Bij het altaar. Daar ziet u een klein stukje schaduw. Dat is de schaduw, het zegel van de Heilige Geest. Dan is het een schaduw van de schaduwen van de schaduwen, zoals ik onlangs zei. Maar wanneer u sterft, blijft u door die schaduwen gaan, totdat u bij vochtigheid komt, van vochtigheid naar een kleine, druppelende bron, van een bron naar een beek, van een beek naar een rivier, van een rivier naar een oceaan, ziet u, van de liefde van God. U bent gewoon dezelfde persoon.

¹⁵² Kijk eens hier. Oude Saul, de oude teruggevallene, hij kon niet tot God doordringen, maar toch was hij niet verloren. Dat was hij zeker niet. Hij was een profeet, maar hij raakte gewoon buiten God. Dat is de reden, broeders, dat ik zei “dat u niet verloren bent.” Dus dan, onthoud: hij raakte gewoon uit de wil van God; dus als eerste, weet u, hij, was hij er niet mee eens. Nu, misschien had ik dat beter niet gezegd. Goed, ik ga gewoon door voor een gelukkige gemeente vanavond. Dus toen . . . weet u, en als eerste, weet u, o my, toen . . . Hij ging naar de—de Urim Tummim.

¹⁵³ U weet wat de Urim Tummim was: het was de borstplaat, de efod die—die Aäron droeg. En het was altijd . . . God is altijd een bovennatuurlijke God geweest Die op bovennatuurlijke manieren antwoordt. En wanneer een profeet profeteerde en die mystieke lichten niet over die Urim Tummim flitsten, dan was hij verkeerd. Toen een dromer een droom vertelde en er kwam geen flits op die Urim Tummim, maakt het mij niet uit hoe goed het klonk, het was verkeerd. Dat is juist.

¹⁵⁴ En het maakt me niet uit hoeveel doctorsgraden u nou precies hebt en hoe groot uw organisatie is, wanneer u profeteert of predikt en het niet in overeenstemming met dit Woord is, bent u fout, broeder. U bent . . . Dit is Gods Urim Tummim. Wanneer u zegt dat u niet voorbestemd was vóór de grondlegging van de

wereld, zal ze niet flitsen, want de Bijbel zei dat u dat wel was. Wanneer u zegt dat u gedoopt behoorde te worden in de naam van “Vader, Zoon, Heilige Geest,” flitst het niet, want niemand in de Bijbel werd ooit op die manier gedoopt. Alleen in de Naam van de Here Jezus. Het zal niet flitsen, dus is er ergens iets fout.

¹⁵⁵ Dus, de Urim Tummim zou de oude koning Saul niet antwoorden, en hij kon niet eens een droom hebben. Hij was zo ver bergafwaarts gegaan dat hij niet eens een droom kon hebben. Dus weet u wat hij deed? Hij ging naar de waarzegster toe, en deze oude waarzegster, de oude duivel-dokter daar, toverdokter. En hij zei: “Kunt u waarzeggen?”

¹⁵⁶ Ze zei: “Ja, maar Saul zei dat hij iedereen zou doden die aan waarzeggerij doet.”

¹⁵⁷ Hij zei: “Ik zal u beschermen,” vermomd als een knecht. Hij zei: “Wil mij waarzeggen, en doe mij opkomen uit de wereld der doden, die van hier heengegaan is.” Nu, luister naar dit: “Doe mij de geest van Samuël de profeet opkomen.”

¹⁵⁸ En ze ging binnen om—om te waarzeggen. En toen ze dat deed, viel ze op haar aangezicht; ze zei: “Ik zie goden, uit de opkomen.” Ziet u, ze was een heidense, “goden,” twee of drie van ze, zoals Vader, Zoon, Heilige Geest of zoiets, weet u. Ze zei—ze zei: “Ik zie goden opkomen.”

¹⁵⁹ Zei: “Beschrijf hem. Hoe ziet hij eruit? Hoe is zijn gestalte?”

¹⁶⁰ Zei: “Hij is mager, en hij heeft een mantel over zijn schouders.” Hij was niet in het minst veranderd.

¹⁶¹ Hij zei: “Het is Samuël. Breng hem in deze kamer, breng hem hier vóór mij.”

¹⁶² En let op, toen Samuël vóór Saul kwam, zei hij: “Waarom riep u mij, aangezien u een vijand van God bent geworden?” En let op. Niet alleen was hij nog steeds Samuël, hij behield nog steeds de geest van profetie. Zeg dat het verkeerd is, laat wie ook maar zeggen dat het verkeerd is. Het is de waarheid! Hij was nog steeds een profeet. Want hij zei, hij profeteerde en zei: “De strijd gaat morgen tegen en u en uw zonen zullen morgen in de strijd sneuvelen en morgenavond om deze tijd zult u bij mij zijn.” Is dat juist? Hij was nog steeds een profeet!

Nu zegt u: “O, maar dat was een heks die dat deed.”

¹⁶³ Goed, ik zal u vertellen over Iemand die geen heks was. Jezus nam Petrus, Jakobus en Johannes en ging een keer naar de Berg der Verheerlijking toe, en stond boven op de berg. En Jezus . . . God was Zijn Zoon aan het plaatsen; zoals ik probeer . . . het onlangs over had, een zoon te plaatsen. En toen ze dat deden, keken ze om zich heen en zagen dat Mozes en Elia daar stonden. Ze stonden te praten, onderhielden zich met elkaar. Geen kleine witte vlaggetjes die rondzweefden, of witte wolkjes, liever gezegd, die rondzweefden. Maar het waren mannen, en ze

spraken. Mozes lag reeds achthonderd jaar in een ongemarkeerd graf. En Elia was vijfhonderd jaar eerder in een wagen naar Huis gegaan. En hier waren ze allebei, nog steeds zo levend als ze dat ooit waren, stonden daar met Hem te praten voordat Hij naar Golgotha ging. Halleluja! “Verzegeld tot de dag van onze verlossing!”

¹⁶⁴ Ik zal opschieten en dan zullen we sluiten, want het is laat, en dan zullen we bidden voor de zieken; nog ongeveer vijf minuten. 14e vers. . . lezen—laat me het 13e opnieuw lezen, het als achtergrond nemen.

In Wie u . . . vertrouwd hebt, nadat gij het woord van de waarheid hebt gehoord, het Evangelie van uw behoudenis: . . .

¹⁶⁵ Nu, bedenkt: welke redding hadden zij? Dit waren—dit waren Efeziërs Christenen. Ze, wel kijk, hebt u opgemerkt bij de Korinthiërs? Hij moest ze altijd zeggen: “Wanneer ik onder u kom, heeft de ene een tong, de ene heeft een tong, de ene heeft een psalm, de ene heeft een profetie, de ene heeft . . .” Ziet u, hij kon hun niets leren, want ze verlangden altijd *dit, dat* of het *andere*. Deze mensen hadden hetzelfde, maar ze hadden het op orde. Hij heeft de Korinthiërs nooit zoiets als dit geleerd, dat kon hij niet, de gemeente was niet in orde om het te onderwijzen. Nu, hij kon deze mensen de werkelijke zaak onderwijzen.

. . . wat, uw behoudenis: in Wie ook, nadat gij geloofd hebt, u verzegeld werd met de Heilige Geest der belofte;

Wat het onderpand is . . . (O, laat me daar niet aan voorbijgaan.) . . . het onderpand van onze erfenis, tot . . . verlossing van het verworven eigendom tot de lofprijzing van Zijn heerlijkheid.

Pfff!

¹⁶⁶ Wat is de Heilige Geest? Nu, dan zal ik de rest ervan heel snel voorlezen, als u zo lang geduld met mij hebt. Waar waren we die avond gebleven, broeder Mike? Waar ze allemaal gelukkig waren—o, alles was vrede; dat was perfecte liefde. Nu, elke keer dat u *deze kant* op komt, zakt u wat af, zakt . . . Elke keer dat u een stap zet, komt u centimeters dichterbij. Wanneer het ter aarde komt, hebt u een schaduw van de schaduw van de schaduw van schaduwen. Nu, dat is hoeveel Heilige Geest u in u hebt. Dat is liefde. Maar o, u dorst naar iets.

¹⁶⁷ O, zouden niet, mensen, zoals oude, oude mensen . . . Wat zou ik graag terug willen gaan en weer vijftien zijn, twintig! O, ik zou er alles voor geven. Wat voor nut zou het hebben? Ik zou vijftien mogen zijn en vanavond nog sterven. Het is onzeker. Wat als u vanavond vijftien was, hoe zou u weten of moeder nog leeft of niet tegen de tijd dat u thuiskomt? Hoe weet u dat u thuis zult komen? Hoe weet u dat u morgen nog in leven zult zijn als u twaalf jaar oud bent, kerngezond? U zou in een ongeluk om

kunnen komen, dood neervallen, er zou van alles met u kunnen gebeuren. Onzeker, ziet u. Er is hier niets zeker. Maar u verlangt ernaar. Wat is het? Het is datgene Daarboven, dat u ernaar doet verlangen.

168 Nu, u loopt hierin, dan hebt u eeuwig leven. Nu, wat gebeurt er? Het is het “onderpand.”

169 Wat is het onderpandgeld voor iets? Als ik bij u kom om een auto te kopen—ik zeg: “Hoeveel is die auto?”

170 U zegt: “Deze auto, broeder Branham, kost u drieduizend dollar.”

“Wat is de aanbetaling?”

“Wel, ik zal het u laten hebben voor vijfhonderd dollar.”

171 “Goed, hier is de vijfhonderd dollar. Ik—ik zal u de rest nog eens brengen, zo gauw als ik kan. Houd u de auto voor mij vast.” Ik geef u vijfhonderd dollar: dat is het onderpand. Is dat juist?

172 Nu, hou dat vast, het is het “onderpand,” het is de “aanbetaling.”

...nadat u verzegeld werd door de...Geest der belofte, de...Geest der belofte, nadat u verzegeld werd...

Die het...

Wat? Wat is het zegel der belofte, de Heilige Geest-belofte?

Die het onderpand is van onze erfenis, tot... verlossing van de verworven eigendom,...

173 Wat is het? Het is de aanbetaling. En broeder, o-o-o-o-o, predikers! Als dit de aanbetaling is, wat zal het dan zijn wanneer we allemaal daar aankomen! Wat zal het zijn? Als dit de... Als dit waar we nu van genieten en zo gelukkig worden tot... Ik heb mannen van negentig jaar oud gewoon zien komen...

174 Ik zag een oude prediker die één avond opstond. Hij kwam erheen, hij zei... Zo, als hij het podium opkwam. En ik zei: “Gaaf die oude man prediken?”

175 Hij zei: “Wel, prijs de Heer.” Een oude kleurling, hele grote oude lange predikersjas aan.

176 Ik zei: “Waarom hebben ze niet sommigen van die jonge predikers laten prediken? Die oude man, hoe kan hij ooit prediken?”

177 Hij zei: “Wel,” zei hij, “broeders,” zei hij, “vandaag heb ik de broeders de hele dag horen prediken,” zei hij, “over wat Jezus op aarde heeft gedaan. Ik ga vertellen wat Hij in de hemel heeft gedaan.” Hij zei: “Ik zal mijn tekst vanavond uit Job 7:27 nemen,” zei, “toen het ver terug was vóór de grondlegging van de wereld,” zei, “toen Hij zei: De morgensterren zongen tezamen en de zonen Gods juichten uit vreugde.” Begon zo. Hij zei: “Weet u, dit, er

was daar toen iets gebeurd.” Hij zei: “Weet u . . .” En hij begon naar voren te brengen wat er in de hemel plaats had gevonden. Hij bracht Hem neer langs de horizontale regenboog in de tweede komst. Rond die tijd trof de Heilige Geest hem. Nu, ze moesten de oude man naar buiten leiden; hij was rond de vijftiennegentig jaar oud. Hij was gewoon zo, helemaal voorovergebogen, en slechts een klein randje haar, weet u, zo. Hij ging daar naar voren en hij begon te prediken, zei: “Whoepie! Halleluja! Glorie!” Begon zo op en neer springen. Zei: “O, jullie hebben hier niet genoeg ruimte voor mij om te prediken.” En vertrok zo over de vloer heen, zo hard als hij kon gaan. En dat is gewoon het onderpand. O!

¹⁷⁸ Wat doet de Heilige Geest? O, hier is een goede plaats; laat ik het 1e vers van het volgende hoofdstuk lezen. Mag dat? Is het goed? Zeg: “Amen.” [Samenkomst zegt: “Amen!”—Red.] Goed, het 1e vers van het 2e hoofdstuk; snel. Luister:

U, die . . . u . . . *En u heeft Hij* verkwikt, die eens, die *dood waart in overtredingen en zonden*;

¹⁷⁹ “U heeft Hij verkwikt.” Wat betekent *verkwikt*? “Levend gemaakt.” Bijna weg, maar Hij maakte u levend, slechts door het onderpandgeld. Wat zal het zijn als u—wanneer u werkelijk alle dividenden uitbetaald krijgt? O! Geen wonder dat Paulus, opgenomen in de derde hemel, zei: “Het oog heeft niet gezien, oor heeft niet gehoord; noch is het in het hart des mensen opgekomen, hetgeen God voor hen bereid heeft die Hem liefhebben.” Wat zal dat zijn! U hebt het over onuitsprekelijke vreugde en vol heerlijkheid! Sjonge! Hm! U die eens dood was in zonde en overtredingen heeft Hij tezamen levend gemaakt, door de schaduw van de schaduw van de schaduwen. Wat zal het zijn wanneer u tot de schaduw van de schaduwen komt, tot in de schaduw; de schaduw vervolgens in de beek, de beek in de rivier, de rivier in de oceaan?

¹⁸⁰ En wat zal het zijn wanneer u helemaal daar ver weg bent in de verlossing met een gloednieuw lichaam, u weer helemaal een jonge man bent geworden, of een jonge vrouw, u nooit meer zult sterven? En u naar beneden op de aarde kijkt en denkt: “Ik zou kunnen genieten van wat druiven en van wat lekker koud water, maar, weet u, ik heb het hier niet nodig. Maar op een dag zal Jezus komen, en dit hemelse lichaam, deze theofanie waarin ik leef . . .” Zal niet meer door de schoot van een vrouw komen, het zal niet meer door seksueel verlangen komen; maar omdat Hij zonder seksueel verlangen geboren werd, zal ik er zonder opgewekt worden, én Hij zal op een dag spreken en de doden in Christus zullen opstaan, en dat lichaam waarin ik ooit leefde zal opstaan in een verheerlijkt lichaam en ik zal lopen en ik zal spreken en ik zal leven en ik zal genieten (halleluja), ik zal leven door de eeuwige tijden die komen zullen, door Jezus Christus onze Heer. Sjonge! Daar hebt u het, broeder, dat is het Evangelie!

181 “Daarom ook ik,” Paulus is nu gewoon aan het vertellen wat hij is. Ik zal de rest hiervan voorlezen en dan bidden we voor de zieken. “Tot de eigendom; dit is het onderpand tot de eigendom, tot de lofprijzingen van Zijn heerlijkheid.”

Daarom ook ik, nadat ik gehoord heb van uw geloof (ik hoorde dat u deze dingen geloofde, ik hoorde dat u werkelijk geloofde in voorbestemming, eeuwig leven, en redding, enzovoort) in de Here Jezus, en liefde tot al de heiligen,

Zo houd ik niet op voor u te danken, u gedenkende in mijn gebeden;

Opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geven mag de Geest der wijsheid en openbaring . . . kennis van Hem: Zichzelf gewoon aan u blijven openbaren, de hele tijd door, van genade tot genade groeiend, van kracht tot kracht, van heerlijkheid tot heerlijkheid. Niet terugvallen; en, maar van heerlijkheid tot heerlijkheid, door blijven gaan. Ik zal voor u blijven bidden.

De oog—de ogen van uw verstand . . .

182 Hm! Weet u, in de Bijbel staat er dat u blind was, en het niet wist. Maar hier zei Paulus: “Ik ga bidden dat uw ogen van verstand . . .” U begrijpt met uw hart. Dat is waar hij het over heeft. U kijkt met uw oog, maar u ziet met uw hart. Dat weet u. Goed. “Opdat de God der heerlijkheid . . .” Even zien: het—het 18e vers.

De ogen van uw verstand, verlicht zijnde; opdat gij moogt weten, wat de hoop van de roeping is, en wat de rijkdom is der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;

En wat de uitnemende grootheid is van Zijn kracht aan ons . . . (sjonge! Ze zeggen dat de kracht weg is? De kracht is nog niet eens aangekomen) . . . Die geloven, overeenkomstig de werking van Zijn sterke macht, (U die geloofd hebt naar de werking van Zijn sterke macht: ik bid gewoon dat God gewoon Zijn kracht over u uit zal storten. Ziet u?)

Die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit—Hem uit de doden heeft opgewekt, en Hem heeft gezet aan Zijn eigen rechterhand in . . . hemelse gewesten,

Ver boven . . . overheden, . . . machten, . . . kracht, . . . heerschappij, en dat elke naam die genaamd wordt, . . .

183 O-o-o! Vergee- . . . Nee, dat kan ik maar beter niet. We zouden zeker de rest van de avond daarvoor kunnen nemen.

. . . elke naam die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar dat in de wereld die komen gaat;

184 Wat is elke—wat is elke naam? Elke naam van elk persoon zal de naam dragen van wat? [Samenkomst zegt: “Jezus.”—Red.] De hele hemel wordt Jezus genaamd. De hele gemeente wordt Jezus genaamd. Alles wordt Jezus genaamd, want het is de enige Naam die God ooit heeft gehad. Hij wordt Jehova genoemd: Jehovajireh, de Here Zijn voorziene offer; Jehovah-rapha, de Here Die u geneest; Jehova, de Here Zijn banier, Manasses; en Jehova, verschillende Jehova’s. Hij wordt de Morgenster genoemd. Hij wordt Vader genoemd, Hij wordt Zoon genoemd, Hij wordt Heilige Geest genoemd. Hij wordt Alfa genoemd, Hij wordt Omega genoemd. Hij wordt het Begin genoemd, Hij wordt het Einde genoemd. Hij wordt de Spruit genoemd. O, Hij wordt . . . Hij wordt gewoon allerlei titels genoemd, maar Hij had één Naam.

185 Dat is waar Mattheüs het over had, toen Hij zei: “Gaat dan heen en onderwijst alle volken, hen dopende in de Naam,” niet in namen, “in de Naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest.” Vader is geen naam, Zoon is geen naam, Heilige Geest is geen naam. Het is een titel van een Naam. Het is de Naam van drie attributen die aan één God toebehoren. Wat was Zijn Naam? De engel zei: “Gij zult Zijn Naam noemen. . . .” [De samenkomst zegt: “Jezus.”—Red.] “want Hij zal Zijn volk redden van hun zonden.” Dat is de reden dat ze allemaal op die manier doopten, in de Bijbel. Dat is hoe de heilige Augustinus de koning van Engeland doopte rond—rond honderdvijftig, tweehonderd jaar na de dood van Christus, in de Naam van Jezus Christus. Goed.

Ver boven . . . overheden, . . . macht, . . . kracht, . . . heerschappij, dat—dat elke naam, die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in degene die komen zal;

En heeft alle dingen onder Zijn voeten gesteld, en heeft Hem gegeven om het Hoofd boven alle dingen te zijn aan de gemeente,

Die Zijn lichaam is, . . .

186 Nu, als mijn lichaam de macht heeft over alle dingen, dan wat mijn lichaam is, is wat ik ben. Klopt dat? Dat is wat ik ben, dat is hoe u mij kent. Is dat juist? Wel, alles wat God dan was, goot Hij in Jezus uit, want Hij was de volheid van de godheid lichamelijk. Klopt dat? En alles wat Jezus was, goot Hij in de gemeente uit: “Deze dingen die Ik doe, zult gij alle dingen doen, ook doen. Zelfs grotere dan deze zult gij doen, want Ik ga naar de Vader.”

Die Zijn lichaam is, de volheid van Hem Die alles in allen vervult.

187 O, wat hou ik daarvan! Wat hou ik daarvan! Ik las onlangs een boek dat geschreven was over een reis waar ik op ging om—om in Afrika te prediken. Had het nooit eerder gelezen. Hoevelen hebben ooit het boek gelezen: *Profeet bezoekt Afrika?* Daarin

keek ik naar een kleine Indiase jongen. Hoevelen hebben die foto gezien?

¹⁸⁸ Ik hoorde een bepaalde evangelist, die ongeveer vijftien jaar of langer voor de zieken gebeden had, hij zei: "Ik heb nog nooit in mijn leven een wonder gedaan zien worden." Hij zei: "Ik heb mensen gezien die zeiden dat ze hoofdpijn hadden, die beter werden. Ik heb mensen gezien die zeiden dat ze buikpijn hadden, en beter werden, enzovoort. Maar een wonder, iets dat schiep en iets maakte. . ."

¹⁸⁹ Ik dacht dat die jongen daar had moeten staan en dat had moeten zien. Die Indiase jongen z'n been was ongeveer zo dik, één ervan. Het andere was een normaal been, zoals het been van een mens. En als u het opviel, zijn beugel, daar was zijn schoen, ongeveer vijfendertig centimeter of achtendertig centimeter hoog, zo. Hij had een ijzeren plaat aan de onderkant ervan. Zijn schoen zat boven op twee lange staanders die omhoog stonden. Hij liep naar de plek toe waar ik stond, ze brachten hem erheen. Hij had twee krukken. Hij nam deze grote ijzeren schoen en smakte hem neer, zo. Ik keek naar zijn been, het was ongeveer zo dik.

¹⁹⁰ Nu, die mensen zijn Mohammedaans, Mohammedanen. Herinnert u zich afgelopen zondag nog toen ik u voorlas wat de kranten moesten schrijven? Ik heb het hier zelf, vanuit Afrika, naar mij toegestuurd door onze teruggekeerde zendeling, broeder Stricker. Daar is het artikel hoe Billy Graham daarover terugtrok. Precies. Ze lieten de Mohammedaan hen regelrecht de zee in duwen. Wat is er aan de hand? De zendingen verlaten het veld. Wat heeft het voor zin om nog langer te blijven? Ze zijn gewoon verslagen.

¹⁹¹ Ik hou van Billy Graham en ik denk dat hij een geweldige man van God is. Maar waar Billy Graham hem mee had moeten confronteren, is zegen: "Wacht eens even. . ." als sommigen van deze zelfingenomen Baptisten hem dat zouden hebben laten doen; ik geloof dat hij het gedaan zou hebben. Ik geloof dat Billy Graham een man van God is. Maar als hij had gezegd: "Wacht eens even! Ik ben een prediker van het Evangelie. U gelooft in het Oude Testament, en u zei dat Jezus niets anders was dan een man. Ik daag u uit voor een debat." Ik geloof niet in het aannemen van de uitdagingen van de duivel, nee meneer, maar ik zou hem terug hebben uitgedaagd en hebben gezegd: "Laten u en ik samenkomen. Ik ben een doctor in de godgeleerdheid," Billy Graham is een doctor in de godgeleerdheid, "laat mij u hierover uitdagen, en laat me u bewijzen dat Jezus de Christus was." Nu, wat goddelijke genezing betreft: ik bezit die gaven niet, maar wij hebben enkele broeders die ze wel hebben. Nu, als u die mensen daar wilt brengen, laat me dan een van hen roepen, Oral Roberts of iemand, iemand die een geweldige bediening heeft die er werkelijk zou komen. Daar komen, en dán zien wat

plaatsvindt, zeggen: “Christendom is niet wat u denkt dat het is.”

¹⁹² Nu, iedereen voelt zich teleurgesteld, want hij liep gewoon weg en ging bij hem weg. Nu, ik geloof er natuurlijk niet in dat de duivel u uitdaagt. Ik heb hem ook wel eens zo in zijn gezicht gespuugd en ben van hem weggelopen. Dat is juist. Maar wanneer het tot een punt komt waar... Billy had—had die Mohammedaan zich als *zo'n* klein zwakkeling kunnen laten voelen. Hij had die Bijbel kunnen nemen en Jesaja 9:6 kunnen nemen en zeggen: “Over Wie had hij het? ‘Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven’? Wie was deze Man? Wie was Dit waar hij het over had? Wie was deze Profet? Wie was deze Messias Die zou komen? Toon mij waar Hij Zichzelf in Mohammed voortbracht. ‘Hij werd om onze overtredingen verwond, verbrijzeld om onze ongerechtigheid; kastijding om onze vrede op Hem, met Zijn striemen werden wij genezen.’ Laat het mij zien in Mohammed. Hoe riep Hij: ‘Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Zij hebben Mijn handen en Mijn voeten doorboord,’ enzovoort? Laat het me zien door uw eigen woord, uw eigen testament.” Wel, hij zou die Mohammedaan zo hard hebben verslagen dat hij niet meer zou hebben geweten waar hij was. Dat is juist.

¹⁹³ Maar toen de krant zich moest omkeren, dat is wat pijnlijk, wat mijn hart liet opspringen. Toen er daar stond: “Hoewel Billy zich terug moest trekken en zich terugtrok, hoe kunnen de Mohammedanen zeggen dat het verkeerd was,” stond, “toen eerwaarde William Branham, in Durban, Zuid-Afrika, op het ene onbetwiste wonder na wonder, goddelijke kracht, toen tienduizend Mohammedanen in één keer op hun gezicht vielen en hun leven overgaven aan Jezus Christus.” Absoluut. Zij weten ervan. Die fundamentalisten weten ervan. Vertel me niets anders.

¹⁹⁴ Op een keer was er een die naar Jezus kwam, zei: “Rabbi!” Weet u, hij was een Farizeeër. Zei: “Wij weten dat U een Leraar bent Die van God is gekomen. Wij weten het. Wij weten het, want niemand kon de dingen doen die U doet tenzij God met hem is. Wij begrijpen het. Wij weten het. Maar we kunnen het gewoon niet belijden, ziet u, want als we dat doen, wel, zullen we uit onze kerk gezet worden. Ziet u, zullen we ons aanzien verliezen.” En dus, Jezus zei, begon hem te vertellen dat hij wedergeboren moest worden.

¹⁹⁵ Over die Mohammedaanse jongen, toen hij daar stond; daar is zijn foto. De camera zal geen leugen opnemen. Daar stond hij er, één been zoveel korter, (zo'n vijfendertig centimeter) dan het andere, stond op die ijzeren schoen. Ik zei tegen hem, ik zei: “Spreek je Engels?”

¹⁹⁶ “Nee meneer.” Kon geen Engels spreken. De tolk zei: “Hij spreekt geen Engels.”

“Hoe lang ben je al zo?” vroeg de tolk hem.

“Sinds mijn geboorte.”

“Kun je het been een klein beetje bewegen?”

“Nee meneer.”

“Geloof je in Jezus Christus?”

Zei: “Ik ben een Mohammedaan.”

Ik zei: “Zal je Jezus Christus aannemen als Hij je beter zal maken?”

¹⁹⁷ “Ik zal Jezus Christus aannemen als mijn Redder, als Hij mij beter maakt.”

¹⁹⁸ “Als Hij dat beter zal maken, dat been als het andere zal laten worden, zul je Hem dan aannemen?”

“Ja.”

¹⁹⁹ “Wel, God, wat zult U doen?” Dit is het volgende; alle vragen zijn beantwoord. Broeder Mike, dat is het gevoel. Ik wachtte even om te zien wat Hij ging zeggen. Ik keek daarheen en ik zag de jongen langs, zoals langs de muren lopen, zo. Ik zei: “Hoevelen van u Mohammedanen zullen het aannemen? Hier is een Mohammedaanse jongen, kijk naar hem, laat hem daarboven staan.” Ik zei: “Jullie dokters, willen jullie naar hem kijken? Daar staat hij.” O, dan weet u waar u aan toe bent. Ziet u, u weet waar u staat. Niemand. . . Daar stond hij.

²⁰⁰ Ik zei: “Loop deze kant op, zoon.” En ze haalden hem, hier kwam hij. (“Ta-lomp, ta-lomp.”) Ik zei: “Lijkt wel dertig, vijfendertig centimeter korter. Ongeveer *zoiets*.”

“Ja.”

²⁰¹ Ik zei: “Maar Jezus Christus, de Zoon van God, kan hem beter maken. Zullen jullie Mohammedanen het geloven, en Hem als persoonlijke Redder aannemen?”

²⁰² Er waren duizenden van die zwarte handen die daar zo omhoog gingen. “Wel, Here, nu is de tijd.” Ik zei: “Hemelse Vader, als U ooit antwoordde, antwoord mij dan nu; dit is voor Uw Glorie, dit is voor U. Ik bid dat U deze jongen gezond maakt.” Ik bad gewoon over hem op die manier.

²⁰³ Ik zei: “Doe je schoen uit.” Hij keek me heel vreemd aan, de tolk. Ik zei: “Doe je schoen uit.” Hij maakte de veter los. Want ik had dat visioen al gezien wat er zou gaan gebeuren. Hij nam dat ding af. Toen hij hem mee terug nam, en daar naar me toe liep, beide benen net zo normaal als allebei, liep alsof ze nieuw waren. Ik zei: “Wil je heen en weer lopen?”

²⁰⁴ Hij begon te huilen, zo, ging heen en weer; hij wist niet wat hij moest doen. En liep zo; hij zei: “O Allah! Allah!”

Ik zei: “Jezus! Jezus!”

O-o-o! “O Jezus! Jezus,” dan. “Jezus! Jezus,” op die manier.

Ik zei: “Zijn er nog vragen, nog vragen?”

205 Julius Stadsklev, hoevelen kennen hem? Broeder Stadsklev is hier naar de kerk gekomen; is net—net naar Duitsland gegaan. Zei: “Even een ogenblik, broeder Branham, even een ogenblik.” Om meteen vlug een fotograaf te halen. “Kan ik een foto van hem maken?”

Ik zei: “Ga uw gang.”

206 “Loop *hierheen*, zet je schoen *hier*.” Hij stond zo, nam de foto van de jongen daar met beide benen net zo normaal en recht als ze maar konden zijn. Daar stond zijn oude schoen en beugel, zo, op die manier.

207 Ik zei: “Hoevelen van u Mohammedanen verwerpen nu Mohammed als profeet en geloven dat Jezus de Zoon van God is en nemen Hem aan als uw persoonlijke Redder?” Tienduizend handen gingen omhoog. Halleluja! Ze willen geen . . .

208 Ze proberen het tegen te houden, omdat we “heilige-rollers” zijn, zo noemen ze ons, ziet u. Desondank is God in beweging. Hij plaatst Zijn gemeente. Hij doet het buitengewoon overvloedige boven alles wat wij zelfs zouden kunnen doen of denken. Hij is vanavond evenveel God als Hij ooit was.

209 Dus, kleine vrienden, laat me u nu gelijk iets vertellen. Mijn geliefde, dierbare mensen, u hier in dit land en de anderen in de bandenlanden wat overzee zal zijn en waar u ook bent, wees niet bang. Alles is in orde. Vader God wist vóór de grondlegging van de wereld alles wat er zou gebeuren. Alles werkt helemaal mede ten goede. Houdt u van Hem? Houd uw hart in orde.

210 En onthoud: wanneer deze adem van dit leven overgaat, voor u oude mensen of voor u jonge mensen, en u moeders, wanneer u uw kleine baby’s ziet, dat kleine baby meisje die stierf toen ze nog geen acht dagen oud was, of vijf dagen oud, ze zal een mooie jonge vrouw zijn wanneer u haar ziet. Die oude opa die zo voorovergebogen was, hij kon nauwelijks zien waar hij liep; wanneer u hem ziet, oma, zal hij een fijne knappe jongeman zijn, net zo jong als, rond twintig jaar oud, gewoon in de pracht van jeugd. En hij zal zo voor altijd zijn. U kunt zijn hand aanraken, u kunt hem de hand schudden. U zult uw armen om hem heen slaan, maar hij zal niet “manlief” zijn, hij zal “broeder” zijn. O, my! Hij zal zoveel groter zijn dan “manlief.” U denkt dat u van hem hield? Natuurlijk deed u dat. Maar dat was *phileo*; wacht tot u *agapao* krijgt. Wacht tot die echte goddelijke liefde aanslaat, en kijk dan wat het is. Dit hier is net als een oude smeulende vuilnisbelt, het is niets waard, er is niets goeds aan. Het enige dat ik u nu adviseer te doen, is dit, mijn—mijn—mijn vrienden . . .

211 Wat later zal ik . . . Zou u willen dat ik die andere twee hoofdstukken eens erbij pak? De Here . . . Ik—ik moet even wat rusten vóór Chautauqua. Nu, ik kan deze dingen in die samenkomsten niet prediken. Er zijn te veel on- . . . te veel

verschillende geloofsrichtingen. Ziet u? Dit is alleen maar de gemeente alleen. Ziet u? Ik kan niet . . . Ik heb het recht om hier te prediken wat ik wil. Dit is mijn tabernakel, ziet u, en ik zeg het tegen u. Nu, ik geloof dat die mensen gered zijn. Ja meneer, dat geloof ik waarlijk. Maar o, hoeveel te meer is het om te lopen wanneer u weet waar u loopt! Hoeveel te weten, gewoon om te weten wat u aan het doen bent, ziet u. In plaats van rond te wankelen en te strompelen, laten we gewoon in het licht opstaan en in het licht wandelen en weten welke kant u op gaat. Dat is waar. De Here zij met u.

²¹² En als een ieder van u hier nu niet positioneel geplaatst is! Misschien bent u alleen maar een huisvrouw. Wel, u zegt: “Broeder Branham, ik heb nooit iets in mijn leven gedaan. Ik ben geen prediker.” Wel, misschien bracht God u hier om een gezin met kinderen groot te brengen; uit dat gezin met kinderen komt misschien een ander gezin met kinderen waar een prediker zal zijn die een miljoen zielen naar Christus zal sturen. U moest hier zijn. U bent hier voor een doel. Wist u dat?

²¹³ Wel, u zegt: “Het enige wat ik ooit deed was over deze oude kluiten aarde heen ploegen. En ik ging vroeg in de avond weg, wist niet hoe de kost te verdienen voor mijn kinderen. Ik keek naar de arme kleine makkers zonder schoenen aan. Ik zat er en hulde. Ik pakte een oude buggy en ik en Ma gingen naar de kerk.” Maakt u zich geen zorgen, broeder. Blijf gewoon van Hem houden, Hij heeft een doel voor u. Blijft u gewoon precies zoals u bent, ga gewoon maar door. Ziet u? Misschien preekt u nooit een prediking, maar misschien bent u de overgrootvader van iemand die het zal doen.

²¹⁴ Wist u dat God het toerekende aan . . . (Even zien nu, wat was zijn naam?) Levi, om tienden te betalen toen hij in de lendenen van Abraham was, toen Melchizedek hem ontmoette? Hoevelen weten dat? En laten we zien. Abraham verwekte Izaäk, Izaäk verwekte Jakob, Jakob verwekte Levi; wat vader was, grootvader, overgrootvader; toen hij in de lendenen was, in het zaad, van zijn overgrootvader, rekende de Bijbel het hem toe dat hij tienden had betaald aan Melchizedek. Wel, wel, wel, wel! Broeder! O! Ik ben . . .

²¹⁵ Zoals de kleine—zoals de kleine Engelsman die op een avond daar in Engeland bekeerd werd, hij zei: “Ik ben zo blij! Ik ben zo blij!”

²¹⁶ Ja, zo blij om te weten dat dat waar is! En op een glorieuze dag, ik weet niet wanneer die dag zal zijn, maar als dat een visioen was, ik zeg niet dat ik hier was. Onthoud, en houd dit altijd in gedachten, mogen de mensen die de banden hebben hetzelfde doen. Of ik in een visioen was of weggevoerd in de Geest, ik weet het niet. Maar het was net zo echt als ik mijn broeder Neville zo vasthou, net zo echt. En ik kon naar die

mensen kijken en met ze praten. En daar stond mijn eerste vrouw; zij riep niet “mijn man,” ze zei: “mijn geliefde broeder.”

Daar stond een meisje waar ik jaren geleden mee omging.

²¹⁷ Misschien zitten hier enkele van haar familieleden, Alice Lewis, uit Utica, heel fijn, koninklijk Christelijk meisje. Trouwde iets later in haar leven en kreeg haar eerste baby en stierf bij de geboorte. Alice Lewis—ik liep het uitvaartcentrum binnen om haar te zien. Ik kwam net thuis, ik hoorde dat ze gestorven was. Ik liep daarheen, er was niemand in de kamer, ik zei: “Is er een vrouw hier, mevrouw. . .” Haar naam was Emmerke. En ze trouwde een fijne Christelijke man en zij was een fijn Christelijk meisje. Ik ben overal met dat meisje geweest, allerlei plaatsen en alles. En gewoon kinderen, achttien, negentien jaar oud, overal; fijne Christen, heb nooit iets anders over haar geweten dan oprechte Christelijkheid. En ik was een zondaar. Maar ik ging met haar. Ik liep daar binnen. . . En haar man een wedergeboren Christen, echte man. En ik wist niet. . . ik wist dat ze gestorven was, ik had het in de krant gezien. En ik ging daarheen en ze vertelden het me. Ik ging daarheen naar Coots, en ik zei: “Hebt u een mevrouw Emmerke?”

Hij zei: “Billy, ze is daar in de kamer.”

²¹⁸ Ik ging daar naar binnen en stond daar naast de kist. Ik dacht: “Alice, ik ben in de donkerste kerkers geweest, ik ben over donkere wegen geweest. Jij en ik hebben samen over de wegen gewandeld en langs de rivier toen ze vroeger de oude showboten hadden, we zouden daar zitten en luisteren naar het spelen van die calliope stoomorgel. Op en neer de lanen af, wat een dame was je! Wat dank ik God voor je leven. Rust, mijn lieve zuster, rust in de vrede van God.”

²¹⁹ En die avond laatst in het visioen, daar kwam ze naar me toelopen. Ze zei: “Mijn gezegende broeder,” en sloeg haar armen om me heen. O-o, broeder en zuster, het heeft mij veranderd. Ik kan nooit meer dezelfde zijn. Het is zo echt! Het is net—het is net zo echt als dat ik naar u kijk, net zo echt. Dus er is geen vrees. Ik zou kunnen sterven voordat de nacht voorbij is.

²²⁰ Ik wil mijn kleine jongen daar grootbrengen, Joseph. Ik wil hem achter de preekstoel zien, wanneer ik deze Bijbel kan nemen. . . wanneer ik op een plaats kom waar ik Joseph achter de preekstoel zie prediken als een—als een jonge man, vervuld met de Heilige Geest, gezalfd met de Geest van God op hem. En ik geloof dat hij een profeet zal zijn. De dag toen ik—toen ik—toen ik hem zag, zes jaar voordat hij geboren werd—u herinnert u nog toen ik u vertelde dat hij zou komen? Weet u nog wat ik hem noemde, daarzo naast het altaar, niet wetend wat ik zei, baby’s aan het inwijden—ik zei: “Joseph, gij zijt een profeet.”

²²¹ En onlangs toen ik buiten in de tuin stond, kwam hij naar me toe en hij zei: “Papa, heeft Jezus een hand als de uwe?”

En ik zei: “Wel, ja, zoon. Waarom?”

²²² Hij zei: “Ik zat op mijn fiets te wachten op Sarah,” dat is zijn zusje, “om thuis te komen van school.” Zat daar. Ik laat hem niet de straat op gaan; hij zat daar zo. En zei: “Ik keek omhoog, en,” zei, “toen ik dat deed, was er een hand zoals de uwe met een witte mouw die over mij was uitgestoken.” En zei: “Hij ging omhoog.” Zei: “Was dat Jezus’ Zijn hand die omhoog ging?” Ik keek naar de moeder, moeder keek naar mij. We gingen naar mevrouw Wood toe. Waar ze hier ook zit. We ondervroegen hem heen en weer en op allerlei manieren die we konden. Het was een visioen. Hij zag het. Wanneer ik de tijd kan zien dat kleine Joseph zal staan. . . Ik hoop dat ik leef om hem getrouwd te zien, als Jezus vertoeft.

²²³ En ik een oude man ben, de grijze bakkebaarden die hier om mijn nek hangen. Ik zond. . . Ik wil nog twee of drie miljoen zielen meer naar Christus zenden, als ik het mogelijkerwijs kan. Ik ben vastbesloten om het Evangelie te verkondigen naar elke uithoek van de aarde. Ja meneer. Dus help me God, ik zal het doen. Dus, wanneer ik die tijd kan zien komen, broeder Mike.

²²⁴ Ik naar de tijd kan kijken dat Mama, Meda noem ik haar, mijn lieveling, ziet u, en ze. . . we oud worden, haar haar grijs zie worden, en ons weg zie gaan, vervagen.

²²⁵ Rebekah—ik ben zo dankbaar voor Rebekah. Haar muzikleraar vertelde me ’s avonds laatst, zei: “Nou, als ze zo volhoudt, broeder Branham,” zei, “is het moeilijk te zeggen wat ze zal bereiken.” Ziet u, met muziek door te gaan. Ik wil haar en ik wil. . . Ik wil Sarah op het orgel, Becky op de piano, ik wil Joseph achter de preekstoel.

²²⁶ Wanneer ik dat kan zien gebeuren en ik en Mama naar binnen kunnen strompelen, ik op mijn oude stok op een avond, langs de weg komen, en ik daar naar binnen kan kijken en mijn jongen daar kan zien staan, gezalfd met de Heilige Geest, en ditzelfde Evangelie prediken. Ik wil dit oude boek nemen en zeggen: “Zoon, hier is het, het is van jou. Blijf erbij, sluit geen compromis over één Woord. Blijf er precies bij, lieverd. Maak je, maakt niet uit, het maakt me niet uit wie tegen je is, wie tegen. . . God zal voor je zijn. Predik elk Woord precies op de wijze als het daarin geschreven staat, en papa zal je aan de overkant van de rivier zien.” Ik zou me graag om willen draaien en haar in mijn armen nemen, mijn vrouw, en de Jordaan oversteken.

²²⁷ Tot die tijd, God, laat me op het veld blijven, getrouw! Laat me! Het maakt mij niet uit wat het kost of hoevelen, wat ik doe of *dit*, *dat* of het *andere*. Laat me loyaal en trouw blijven aan het Woord van de levende God, zodat wanneer die dag komt en ik daarheen oversteek, ik naar de overkant kan kijken en zeggen: “Daar ben je. O, mijn dierbare vriend, mijn dierbare broeder, mijn dierbare zuster.”

228 Jonge prediker, ga het veld in, blijf in het harnas. Al u jonge predikers enzovoort, blijf niet rondhangen. Blijf daar niet zitten en niets doen. Ga uit en win een ziel. Doe iets! Ga aan de gang, ga aan de slag. Stop niet, jonge prediker daar. God zegene uw hart.

229 Hij doet me denken aan toen ik ongeveer die leeftijd had, geloof ik, en misschien iets jonger dan hij. Ik was alleen nog maar een jaar of twintig toen ik die hoeksteen daar legde. Ik weet nog dat ik een blauwe jas droeg en een witte broek en stond daar en legde die hoeksteen, ongeveer eenendertig jaar geleden. Ziet u hoe oud ik was, ik was nog maar een jongen. Stond daar en legde die hoeksteen. Ik heb geen compromis gesloten over één Woord. Ik heb het precies zo gehouden als toen ik die hoeksteen heb gelegd. Ginds is mijn getuigenis die ginds ligt, waar ik het op het schutblad van de Bijbel schreef en het er uitscheurde en het in die hoeksteen legde, en daar ligt ze nog steeds. En moge het geschreven staan op de bladzijden van Gods eeuwige Woord in de hemel. Laat me trouw standhouden tot het einde.

Laten we nu onze hoofden even een ogenblik buigen voor gebed.

230 In de afsluiting van deze avond, de afsluiting van deze, ene hoofdstuk, dat niet gerechtvaardigd is. U had het andere moeten hebben, hoe hij verder gaat en de gemeente op haar plaats plaatst. Ik zal het eens een keer voor u prediken, zo God het wil. Ik moet nu even wat rust krijgen, voordat ik ginds in de Chautauqua ga, naar een andere grote samenkomst, dan steek ik over van daar naar Oklahoma, van daar verder naar Klamath Falls toe, dan van Klamath Falls verder beneden naar Californië, omhoog in Yakima; ik zal niet terug zijn tot komende 15 augustus.

231 Maar kijk, laat me u iets vragen: als iets met u of mij zou gebeuren voordat die tijd komt, als ik de rivier over zou gaan naar dat land, of als u voor die tijd over zou gaan naar dat land, voelt u dan vanavond de zekerheid dat we elkaar daar op die plaats zullen ontmoeten? Als dat zo is, steek dan uw hand op, zeg: "Ik voel de zekerheid in mijn hart." God zegene uw hart. God zegene u. Als er hier iemand is die niet de zekerheid voelt dat hij daar zou zijn, en zou willen zeggen: "Gedenk mij, broeder Branham, dat ik die zekerheid zal hebben," steek dan uw hand op: "Ik wil daar ook zijn." God zegene u, dame. God zegene u.

232 Onze hemelse Vader, we brengen tot U vanavond deze gemeente; elke hand was voor zover ik weet omhoog, allen behalve één persoon, een dierbare ziel die hier achterin zit, gewoon een beetje vermoeid of ze naar het land zouden kunnen oversteken, of er genoeg echte goddelijke liefde in hun hart is, in die dierbare vrouw haar hart, dat ze naar dat land zou komen als

ze vanavond stervende was, zou het haar vermoeide ziel naar het beloofde land van God trekken?

²³³ Vader in de hemel, terwijl ik hier achter deze preekstoel heb gestaan en heb gepredikt en gezweet en geroepen en gesmeekt en overtuigd, laat mij U nog eenmaal vragen, Here, laat me voor mijn zuster daar achterin vragen; God, plaats in haar hart vanavond die goddelijke liefde, die Heilige Geest van God, die vrede die alle verstand te boven gaat, dat ze Uw Geest zou ontvangen, verzegeld zou worden door de Heilige Geest, tot die dag. Ik wil haar zien, Here, wanneer we de brug oversteken. Als het—als het mijn—als het mijn voorrecht is om over te steken, als dat wat U mij hebt laten zien echt is, en ik steek daar over, wil ik haar daar ontmoeten en haar zien rennen en mij bij de hand grijpen en zeggen: “Mijn dierbare broeder, het was die avond dat iets mij vertelde mijn hand op te steken toen U klaar was met prediken over het boek Efeze. Ik stak mijn hand op en er gebeurde iets met mij daarna. Hier ben ik. Ik ben nu voor altijd jong.” God, sta het die dierbare toe.

²³⁴ Dezen die hun handen hebben opgestoken, dat ze door de Heilige Geest verzegeld zijn, de Geest van God op hen is en ze de Heilige Geest hebben ontvangen, ze zijn verzegeld met die goddelijke liefde in hun hart. Wat danken wij U voor hen.

²³⁵ Beseffend, Vader, dat deze banden de wereld in zullen gaan. Vele microfoons staan er naast deze preekstoel opgesteld, wat betekent dat er banden worden gemaakt, daar achterin draaien, de stem zal verschillende landen ingaan, over de hele wereld, rond de wereld, twintig of dertig verschillende landen zullen het horen. Ik bid voor iedere persoon die deze band hoort, die die hoop op eeuwig leven niet heeft, die de doop van de Heilige Geest niet heeft, moge het lieflijk tot hun hart komen. Sta het toe, Here.

²³⁶ En moge ik, als ik ze in dit leven nooit meer zie, wanneer ik naar dat land oversteek, mogen ze naar me toe rennen en me vastgrijpen (en ik hen vastgrijpen, en ze—wij “Dierbare broeder!” tegen elkaar roepen), zeggen: “Ik hoorde uw band over Efeze, hoe dat God ons voorbestemde tot eeuwig leven, en het was op die band dat ik de stem van God ontving en verzegeld werd door de Heilige Geest in het Koninkrijk van God.” Sta het toe, Vader.

²³⁷ Genees allen die ziek en aangevochten zijn. Verkrijg glorie voor Uzelf want we vertrouwen dit alles aan U toe in alle inspanningen in de Naam van Jezus, Uw Zoon. Amen.

²³⁸ Is er hier iemand die ziek is en wil dat er handen op ze gelegd wordt om voor gebeden te worden? Wilt u uw handen opsteken? Goed. Wilt u nu rustig naar het altaar hierheen lopen en even blijven staan, terwijl broeder Neville komt met zijn . . .

²³⁹ O, dit lijkt, bidden voor de zieken, lijkt—lijkt gewoon alsof, komen tot waar je precies weet waar je staat. God weet hier alles van.

²⁴⁰ Wanneer ik dat lied hoor . . . Denk eraan, als u nog leeft als ik heenga, speel dit voor mij: *Geloven Alleen*. Denk eraan, ik ben niet dood, ik zal niet heel ver van u zijn ernaar luisterend. Ik kan niet sterven; Jezus gaf me eeuwig leven; zal me opwekken op de laatste dag; ik zal u zien. En als u gaat, zal ik hetzelfde voor u geloven. Ik geloof dat we elkaar weer zullen zien.

²⁴¹ Kijkend, deze dierbare dame die hier staat met grijs haar. Bent u een Christen? Vervuld met Zijn Geest, wachtend op Zijn komst, hier gewoon staan te wachten totdat de Boot langskomt. Amen. O, zuster . . .

60-0522E Adoptie #4
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org